

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

№2 Ціна договірна

volyn.com.ua

«Важка інвалідність не є перпоною для щасливого шлюбу й повноцінного життя», – каже знаменитий мотиваційний тренер.

Фото nv.ua.

Нік ВУЙЧИЧ: «Якщо вийшло у мене, хлопця без кінцівок, то тим паче має вийти у вас!»

● **НІКОЛИ НЕ ЗДАВАТИСЬ!** Чоловік без рук і ніг, який зумів знайти своє кохання, став багатодітним батьком, успішним бізнесменом-мільйонером, не приховує, як досягнув у житті успіхів. Він за все дякує Богу і завжди випромінює оптимізм

Закінчення на с. 12–13

Віталій та Світлана БІЛОНОЖКИ: «Чи хотіли ми розлучитися? Ні. А вбити одне одного? Тисячу разів!»

Зірки української естради про особисте життя на с. 4–6

Фото shyahna.com.ua.

● **ПОЧУТТЯ
СЛАВЕТНИХ
НЕЩАСЛИВЕ
КОХАННЯ
ПЕРЕСЛІДУВАЛО
ЛЕСЮ УКРАЇНКУ
ВСЕ ЖИТТЯ**

с. 14–16

Фото lifestyle.segodnya.ua

Простір для імпровізації

ШПАРГАЛКА ДЛЯ ВСІХ

— Чи є у вас план, містере Фікс?
— Звісно ж, він у мене є!
Головний. І три запасних.
Тому що у всіх є плани. На
майбутнє. На день.
На квартал. На рік

Наталка МУРАХЕВИЧ

Щоденники, розграфлені по годинно. Список справ. Найважливіших. Дуже важливих. Просто важливих. Важливих не дуже. Тих, які можна делегувати з обов'язковим контролем результату. Ну і рутинних. Які мусово зробити, бо інакше світ опанує хаос.

Ми боїмося хаосу. Невпорядкованості. І коли щось іде не так.

Ми все робимо для того, аби все йшло — так.

Садочок, школа, університет, одруження, діти, внуки, справа до душі між цим усім, вдале фото на пам'ятнику з граніту. Життя і його найважливіші віхи.

Яким і де ви бачите себе через 5 років? А через 10? Дуже гарні запитання. Безвідповідально не ставити їх самому собі...

Ставиш. Відповідаєш. Малюєш план.

Ось пункт А. Ти зараз у ньому. Ось пункт Б. Бажана локація через Х років. Відстань. Швидкість поїзда. Все є. І задача ніби легка. І за просто може статися, що ти і опинишся там, у тому пункті Б...

Якщо нічого особливого не станеться. З тобою, з поїздом, з колією, з країною, з планетою, із Всесвітом.

А воно ставалося. І не раз. То всесвітній потоп, то велике переселення народів, то перестройка, то сьома реформа реформованих реформаторів, то пандемія, то кохання прийшло, звідки не чекали.

«Для тебе все важливе».

Фото from-ua.com.

І все! Все! Паровоз ромашки нюхає. Ти сидиш і плачеш. Пункт Б бовваніє за видноколом. Але тобі вже туди не треба.

“**Ми боїмося хаосу.
Невпорядкованості.
І коли щось іде
не так.**”

Або треба. Але тепер туди — лиш по воді. І ось ти вже дмухаєш на ту воду. Бо вже обпікся. Вивчаєш, де в тій воді брід, де мости, який там рельєф дна. Для тебе все важливе. Витоки. Глибина. І місце впадання в море. Бо ж треба все передбачити. Упередити негативні наслідки. Запобігти. Уберегти. Забезпечити результат.

Знов карта, знов план.

Господи, а можна, я ще розкидаю соломку? Всюди, де зможу впасти. Якщо щось піде не так... Мені ж завжди потрібні відповіді. Остаточні, як вирок.

Кажеш, простір для імпровізації? Нехай в тому просторі буде просто грядочка з передбачуваними огірочками. Петрушкою. І рядочком мальв.

І гарантоване у підсумку щастя щоб не підлягало оскарженню.

У мене ж, як і у всіх — плани. Мені необхідні гарантії. І залізобетонна впевненість у тому, що все буде добре, і «добре» те буде — назавжди...

...Точно — імпровізація?

Штош, паровоз... будемо разом квіти нюхати... ☺

«Яким і де ви бачите себе через 5 років? А через 10?»

Фото з мультфільму «Паровозик із Ромашкова».

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

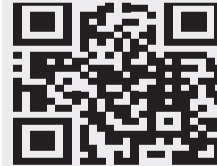
З нами – цікаво!

Місячник
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
передплатні індекси:
86771, 60305,
60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779 (для читачів інших областей).

Тижневик
Волинь
Газета
передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик
Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні
передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

Читайте і дивіться нас
24 години поспіль

VOLYN.COM.UA

«...Щоб не їли — милувались, До гіпермаркету щодня повертались!»

● **СТОП-КАДР** Ну не чудесно, скажіть, переспівано Вовчика із мультфільму «Капітошка»? «Щоб усі боялись, щоб не насміхались!» І таких шедеврів — знову не один! І це без влучних варіантів славнозвісного на наших сторінках майстра слова з Луцька Миколая Шостака, який цього разу взяв невеличкий антракт, щоб збоку поспостерігати, хто на що здатний. Сподіваюся, що зі здоров'ям у пана Миколая, як кажуть, «не дождьотесь!» Чого щиро йому і всім нашим читачам бажаю!

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Так ніхто не кохав»

До речі, така величезна порція позитиву надійшла від вас без жо-о-о-дної згадки про класичні грибочки з Чорнобиля для тещі чи про той клятий коронавірус... Хоча я, чесно кажучи, і очікував прочитати щось про «другу маму». Але, видно, ціна 8949 гривень за трилітровий слоїк (3100 мл) всю увагу і фантазію перебрала на себе. Справді, це дикість! Як писали колись у радянські часи: «Два світи — два способи життя». Так воно у нас є зараз, тільки ще у більш збоченому варіанті: одиниці жирують, а мільйони — бідують...

Щоб не закінчувати на такій песимістичній ноті у нашому все ж таки оптимістичному конкурсі, розкажу бородатий анекдот. Він тому і бородатий, що витримував випробування часом і передається вже з покоління в покоління, хоча, звісно, не всім подобається. Але той, кого це ображає, має всі шанси відігратися у нашому конкурсі. Шукайте 25-ту сторінку і давайте волю своїй фантазії! Отож, отруїлася теща грибами. Викликали «швидку» допомогу. Приїхали лікарі, оглянули, взяли на аналізи гриби — хоч і так видно, що це мухомори, і запитують в зятя: «А чому вона вся у синцях?» — «Так упиралася, не хотіла їх їсти!»

У грибника зчинився шок,
коли побачив цей грибок.

Продавці, певно, кОму посередині не поставили...

У нас сьогодні акція: купи гриби по ціні айфону
і відчуй себе лохом.
(Юлія НІКУЛІНА, м. Луцьк Волинської області).

Казала ж мені мама: «В гіпермаркет, доню, не ходи,
бо ціни там ростуть скоріше за гриби!»

(Наталія НЕЛІНА,
сmt Вендичани Могилів-Подільського району
Вінницької області).

Фото pixabay.com.

У грибника зчинився шок,
коли побачив цей грибок.

Продаю це я гриба,
В мене пенсія мала.
Розрахуюся за газ:
По ціні — це самий раз!

(Микола КЛИМУК, м. Луцьк).

Виріс я в лісах Волині
Ось такий, як на світліні.
Апетиту «наганяю»,
В гіпермаркет закликаю!

(Тетяна ЧУРАК, м. Камінь-Каширський
Волинської області).

Звичайно, ці грибочки не для всіх, лиш нашої еліті,
Яка добре вміє красти гроші і не знає, куди їх подіти.

Якби пенсію давали у сумі такій,
пенсіонери б голоду не знали, а без грибочків —
обійшлись.

(Марія ГАВРИЛЮК, м. Луцьк).

Продовження на с. 25

№2

3

Онуків співочої сім'ї Віталія та Світлани Білоножки назвали на честь дідуся й бабусі. Малі вже виступають на сцені. Задіяна в концертах і невістка Марина. А от сини Георгій та Євген співають тільки вдома.

Фото ukurier.gov.ua.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Віталій та Світлана БІЛОНОЖКИ: «Чи хотіли ми розлучитися? Ні. А вбити одне одного? Тисячу разів!»

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Цей відомий анекдот артисти вважають девізом свого сорокарічного подружнього життя

Розмови з Віталієм та Світланою Білоножками — це суцільне задоволення. Тонко жартують одне з одного, розкривають не зовсім публічні факти зі свого життя. І досі в їхніх очах — ненаграна ніжність та кохання. Їм обом уже за 60, але душею вони мінімум удвічі молодші. Об'єктивно визнають, що пік їхньої популярності минув, але не впадають у депресію — не сценою єдиною живе людина

Інна ПІЛЮК

**«ХВОРІВ» ПТАХАМИ,
А «ЛІКУВАВСЯ» ДРУЗЬЯМИ**

«У мене 12 видів голубів, 15 — фазанів, — розповідає Віталій. — Є павичі. В період залицянь гвалт стоїть на все подвір'я. Сусіди, напевно, думають, що в нас живуть мавпи. Маємо ще двох вівчарок. Одна народила десятеро цуценят.

Дев'ятьох роздали, а одного, Бакса, залишили. Якось вітер відкрив двері в павільйон із голубами. Вранці виходжу — весь двір устелений пір'ям і лежать 30 тушок».

Домашніми птахами співак «захворів» ще на початку співочої кар'єри. Поки холостякував і кочував по зйомних кімнатах, тварин не заводив. А коли вже одружився зі Світланою і родина очікувала пер-

“
Спочатку їм дали житло на 9 з половиною квадратних метрів. Ще кухня була на 3 «квадрати».

вістка, здійснив давню мрію про «братів наших менших». Подружжя отримало малюсіньку квартиру. «Нам тоді тільки дали житло на 9 з половиною квадратних метрів. Ще кухня була на 3 «квадрати», — пригадує жінка. — Перед цим ми наймали кімнату в одного двірника, тому й такому раділи. Всі ліжка в нас склалися, а Віталік там умудрився розмістити ще свої маленькі акваріуми і клітку з папугами. Прожили ми так сім років, двох дітей народили. Але найцікавіше, що завжди ми запрошували гостей, столи накривали і ще й танцювали

«Сидиш собі вдома, вечеряєш, раптом – дзвіночок у двері: вам телеграма з Адміністрації Президента. Думаєш: «Що ж там?!» Читаєш: «Вам присвоєно звання...» В один і той самий день мені дали звання заслуженої, а Віталію – народного», — пригадує Світлана Білоножка пам'ятну для родини подію.

Фото tsn.ua.

в коридорі. Одним словом — нам не було тісно. Проте, на щастя, я знаю, як це кайфово, коли всі разом, коли повна чаша любові, взаєморозуміння, коли стільки тепла».

«УСІХ ЇЇ КАВАЛЕРІВ Я ПОВІДВАДЖУВАВ»

Зіркове, а водночас звичайне життя Білоножків із труднощами, успіхами, пристрастями, невдачами вони ніколи не ховали від публіки. Діляться навіть дуже особистими моментами, із яких тепер щиро сміються. І левова частка розповідей — про кохання. Познайомилася пара в молодому віці. Світлана працювала вокалісткою столичного театру оперети. Це рафіноване мистецтво, куди приходять люди божественного світу.

Незаміжно красуню Світлану часто сватали за багатих кавалерів. «Я була така гарнюня, що мене знайомили спеціально, щоб я склала компанію. Але воно все відійшло,

як на виставу прийшов Білоножко. Він був такий повелитель, одноосібник. Найцікавіше, що коли я подивилася на достойних мужів із гарними гаманцями й на цього хлопчину, який так вправно всіх відфутболює від мене, то подумала: оце ж чоловік, яка міць у ньому, яка напористість! Уже будучи заміжною, почула якимось від прихильниці: «Віталій Білоножко — розкішний бас, а по-друге — такий мужчина! Ні, по-перше — такий мужчина!» Вона права. Та ми обоє дуже гарячі, тож часто задумуюся, як нам вдається стільки років бути разом».

Віталій на той час служив в армії, співав у ансамблі Київського військового округу. Товариш познайомив його із «хорошою дівчиною з театру оперети». Це була Світлана. Провів її додому, поцілував. Через місяць захотів перевірити дівчину. Запросив обох до ресторану, а сам вийшов: «Сказав, що живіт болить, і тихцем підглядав

за нами. Чому до такого додумався? Проти того друга жодна жінка не могла встояти. Він мені потім розповідав, що я до неї і так, і так. А вона все про Віталіка розпитує. Коли почали зустрічатися, решта хлопців одразу відстали. Якщо чесно, я їх повиганяв. Особливо одного лейтенанта-морячка, який хотів забрати Світлану на Охотське море в гарнізон, щоб вона народила йому шестеро дітей».

«ПОМИЛИЛАСЯ Й УСПІХИ НАЗВАЛА ПРОБЛЕМАМИ»

Батькам Віталія не сподобалося, що наречена сина — артистка. У них у родині — лікарі, льотчики, а тут якась непевна професія. Трохи покращило ситуацію те, що потенційна невістка незабаром стала працювати диктором на телеканалі УТ-1. «Там був конкурс, — пригадує Світлана. — Я, театральна зірка, просто зайшла до директора в кабінет і кажу: «Добрий день. Вам треба дівчата?». Він був ошелешений такою сміливістю і нахабством. Але я не нахабна, а просто щира. І він сказав: треба, давайте на конкурс. А потім весь час мені допомагав. І коли на телебаченні відбулася реорганізація, коли у 40 років мені сказали «до побачення», ви вже ніч не потрібні, то не могла в це повірити. Бо я красуня, розумниця, в мене так багато переваг, а мені кажуть: усе. Це така прикрість. Попередній керівник ніколи б не дозволив, щоб отака армія професіоналів, улюбленців народу просто пішла. А конкурс я той пройшла».

Школа дикторів була дуже серйозна, а технології примітивні. Було: читаєш новини, а це 20 хвилин чистого читива, інформація тяжка. Та раптом відчуваєш краєм ока, що тут хтось під столом повзе до тебе й підкладає текст. І його треба вже читати і не подавати вигляду, що цей аркуш уперше бачиш.

Були й серйозні «зальоти». Першого травня завжди були прямі ефіри з площі Жовтневої революції. Їх дивилися перші особи країни, все керівництво Держтелерадіо. У мене був діалог із головою колгоспу. Ми з ним трошки поговорили перед тим, і він розказав про проблеми. Тут нам дають відмах, що починається включення, і щиро кажу: я розумію, що є труднощі у вашому господарстві. А він дивиться на мене злякано, бо цього

Продовження на с. 6

Фото youtube.com.

Два роки тому Білоножки оголосили, що вже наспівалися і балотуватимуться у парламент від партії «Сила і честь» Ігоря Смешка. Але все ж шоу-бізнес виявився більш вдячною сферою, і замість сесійної зали подружжя знову опинилося на співочій сцені.

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

Початок на с. 4-5

ж казати не можна — нема ніяких проблем. У нас все було «найкраще». Поки повернулася у студію, то на дошці вже висіла догана ведучій за те, що вона помилилася й успіхи назвала проблемами. З мене зняли все — прогресивку, зарплату...»

СТАРЕНЬКІ ЧЕКАЮТЬ НА СВОЮ МУЗИКУ

Спокійно обминати шторми та штили в особистому житті Білоножкам допомагало їхнє дітище — Міжнародний фестиваль родинної творчості «Мелодія двох сердець». Уперше організували його в 1999-му, проводять дійство і дотепер. Довгий час менеджером заходу працює старший син Георгій. Батьки довірили йому таку справу, бо той дуже відповідальний і дисциплінований. До участі запрошують і відомих виконавців, і початківців. Обов'язкова умова — виступати зі своєю родиною.

Співаки не приховують, що популярність фестивалю тепер упала. Репертуар і сучасні тенденції розійшлися різними дорогами. «Наш захід люблять люди старшого покоління, тому що це була їхня музика, — резюмує Світлана. — А зараз що ми можемо зробити для них? Немає культури, немає нічого. Коли ми ще їздили з концертами, то

Коли ми ще їздили з концертами, то одна жіночка сказала: ви мені продовжили життя на декілька років.

одна жіночка сказала: ви мені продовжили життя на декілька років».

Вона співчуває артистам, які, як зрештою, і вони з Віталієм, із плином часу опинилися за бортом шоу-бізнесу: «Насправді це біда, коли вже не виходиш на сцену, бо це все наше життя. Коли не бачиш, не відчуваєш глядача, помираєш як твор-

ча особистість. А потім ми ж забуваємо про глядачів, яким теж потрібне натхнення. Бо якщо людина довгий час перебуває в пригніченому стані, то в неї нічого не ладнається в житті. Та й узагалі в країні тоді буде лад, коли ми врешті-решт повернемося обличчям до людей. Потрібно вкладати і гроші в нашу культуру, бо це розвиток суспільства. Починати варто з дітей, з молоді, яка бігає неприкаяна після закінчення університетів, і з тих стареньких, які чекають на «свою музику» й хочуть жити повним життям».

За матеріалами ua.112.ua, gordonua.com, gazeta.ua.

Білоножки активно та неопублічно допомагали Революції гідності. Коли побачили там змерзлих людей у мокрому взутті, привезли на Майдан вантажівку валянок і чобіт. Їх «розмели» за пів години.

Фото strana.ua.

Банкрут губна помада чи комунікація?

● **ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД** Подруга принесла лоток губних помад, понад десяток. Усі нові, запаковані. Правда, термін придатності деяких уже закінчувався або вийшов «на нуль». Проте вся косметика була модних відтінків і пристойних виробників

Світлана ФЕДОНЮК,
культурологиня, м. Луцьк

— Візьми, у студентському театрі матимете на «грим». Дарую! Накупила два оберемки на новорічних суперзнижках. Мені й попередніх запасів вистачить до кінця пандемії, якщо вона колись таки щезне з нашого життя разом із коронавірусом... Під маскою все одно губ не видно, а як і наподадишся — то лише по щоках розітреш, — пояснила подруга.

— Дякую тобі, моя дорогенька. І дозволь подивуватись: раніше ти трусилась над своїми шухлядами з тоннами косметики більше, ніж над кавалерами. І зимові шарфи та хутрянні коміри не заважали тобі носити улюблену червону «лорельку», навіть у люті морози! А щоб із кимось поділитись — то було взагалі не про нашу Ірочку, — жартома відповідаю подрузі й одразу перепрошую за... жіночу відвертість.

— Помада — банкрут! Виживе хтось один: або вона, або коронавірус, — артистично заявляє Ірочка і показує мені «па-па».

Та невже? Засмучуюсь, бо теж пристрасно люблю помади. Як і знижки.

Навики молодого науковця кличуть мене на сторінки інтернету. Майже одразу читаю: у Великобританії різко впав продаж губних помад та блисків... Жінки нарікають, що мають тепер більші проблеми у знайомстві з чоловіками, адже за маскою не видно обличчя, нею приховано губи як орган чуттєвої комунікації... Жінки почуваються пригнічено, навіть депресивно... Компанії несуть чималі збитки, продають залишки косметики за зниженими цінами...

Телефоную Ірочці й розповідаю, що вона справді має рацію. Тисячолітня зброя на жіночих губах стає неактуальною, бо через засоби захисту від пандемії є невидимою для мужчин чи не всього цивілізованого світу.

— Маю не лише рацію, а й нове

“ **Під маскою все одно губ не видно, а як і наподадишся — то лише по щоках розітреш.**

хобі — «полюватиму» під час акцій на тіні для повік та брасматики. Роблю тепер у макіяжі акцент на очі. Очі — дзеркало душі! Ти ж так мені казав, коханий, у перший день локдауну, коли ми познайомились?

Ірочка комунікувала зі мною телефоном, а з кимось, мені ще не знайомим, наживо. І робила вона це, судячи з інтонації, без маски. І без помади.

«Виживе хтось один: або помада, або коронавірус».

ФОТО svitstyle.com.ua.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«Коли в твої двері стукають проблеми, як ти на них реагуєш?»

Фото familyfirsthomecompanions.com.

«Морква, яйце чи кава... Що ти вибираєш?»

● **МУДРИЙ УРОК** Одного разу внучка прийшла до бабусі, щоб розповісти про своє життя

Про те, що їй дуже важко і вона готова опустити руки. Дівчина втомилася від того, що їй постійно доводиться пробиватися, і як тільки вона справляється з однією проблемою, на неї одразу насувається нова.

Бабуся подумала і повела її на кухню. Потім наповнила водою три каструльки. В першу поклала свіжу і тверденьку моркву, в другу – курячі яйця, і, нарешті, у третю – насипала меленої кави. А потім, не сказавши ні слова, поставила їх на вогонь.

Через деякий час бабуся налила в чашку каву, виловила з води моркву і яйця та поклала їх на тарілки. І, повернувшись до внучки, запитала: «Скажи мені, що ти бачиш?». «Моркву, яйця та каву», – відповіла та.

Вона покликала дівчину ближче і попросила помацати моркву. Внучка зробила це і помітила, що морква стала м'якою. Опісля бабуся попросила розбити шкаралупу яйця. Дівчина розбила і побачила, що яйце зварилося накруто.

І, нарешті, бабуся попросила зробити ковток кави. Внучка спробувала терпкий чорний напій,

вдихнула аромат, що бадьорить, і запитала: «Бабусю, а що ти цим хотіла сказати?»

І бабуся пояснила, що кожен із цих продуктів зіткнувся з однією і тією ж складною ситуацією (киплячою водою), але по-різному відреагував на неї.

// **Вам теж варто поставити собі це запитання: «Хто я?».**

Морква була сильною і твердою, але варто було їй потрапити в гарячу воду, і вона зм'якла, ставши слабкою. Яйце було крихким і могло розбитися від найменшого незручного руху. Але, потрапивши в окріп, рідина всередині затверділа, і тепер розбити яйце вже не так легко.

А ось у меленої кави взагалі інша історія. Зварившись, вона не тільки змінилася сама, але й змінила воду, в якій опинилася.

«На кого з них схожа ти? – запитала бабуся внучку. – Коли в твої двері стукають проблеми, як ти на них реагуєш? Як морквина, яйце чи кава?».

Вам теж варто поставити собі це запитання: «Хто я?».

Чи схожі ви на морквину, яка здається міцною, але варто їй зіткнутися з труднощами – і вона миттєво розм'якає, втрачаючи всю свою силу?

Чи, швидше, – на яйце, яке приходить у цей світ із м'яким і ніжним серцем, але, потрапивши у вир життя, загартовується?

Можливо, після того, як вам довелося зіткнутися зі смертю близької людини, розривом стосунків або якимось іншим випробуванням, ви стали жорстокими? Можливо, ваша зовнішня оболонка виглядає так само, як і раніше, але тепер вона приховує біль душі і запеклість серця?

А може, ви схожі на каву? Ця непоказна на вигляд суміш не просто змінюється сама, а й змінює все навколо себе — ті самі обставини, які заподіяли біль. Зварена кава – це уже смачний напій, який наповнює кімнату чудовим ароматом.

Якщо ви схожі на каву, то коли життєві обставини складаються погано, ви сприймаєте їх не як перешкоду на своєму шляху, а як можливість стати кращим і змінити ситуацію навколо себе.

Будьте схожими на каву! Сприймайте будь-які неприємності як сходи, що дозволяють вам піднятися ще трохи вище до вершини.

Джерело:
lessonslearnedinlife.com,
переклад українською coma.in.ua.

Вони повінчалися, щоб колись і на небесах бути разом

● **НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ** Валерій Панчук і Алла Гонтар, які живуть у селі Журавичі Луцького (донедавна Ківерцівського) району на Волині, побралися вже не юними. В обох був менший чи більший досвід сімейного життя, яке закінчилося розлученням. Сьогодні вони із впевненістю кажуть, що головне — це зустріти «своїх» жінку, чоловіка

Катерина ЗУБЧУК

ЇХНІ ПЕРШІ ШЛЮБИ ЗАКІНЧИЛИСЯ РОЗЛУЧЕННЯМ

Можна було б на цьому і крапку поставити при згадці про сімейне життя, яке не склалося. Але це ж все одно, що викреслити сторінки, без яких «книжка буде неповною». Отож, насамперед про те, що було до зустрічі наших героїв...

Валерій Панчук родом із Дубна, що на Рівненщині. Та обставини

склалися так, що десять років жив у Демидівці, звідки родом його мати. Зі своєю першою дружиною почав зустрічатися, коли вона була ще одинадцятикласницею (він на 13 років старший від неї). Потім дівчина вчилася у виші міста Києва. Валерій — із тих чоловіків, які задалегідь думають, аби було куди привести свою обраницю. Тож добротний дім збудував ще до весілля. І сподівався, що в ньому житимуть його дружина, діти. Садочок посадив, щоб усім було комфорт-

но. Але склалося так, що скоро зрозумів: у цьому великому будинку не буде дитячого гомону — у 22-річній дружині були дещо інші погляди на життя. Це і стало основною причиною дуже швидкого розлучення: на думку Валерія, подружжя без дітей не має смислу.

У Алли Гонтар — своя історія першого шлюбу. Чоловіка їй на-сватали батьки, коли вона вчилася у Луцькому педагогічному училищі. Мотивувалося це тим, що дочці уже 18 — пора під вінець, а потенційний наречений — «гарний хлопець». Алла розуміла, як зараз каже, що робиться щось «не те»: не можна ось так іти заміж, не маючи почуттів. Але, аби не накликати на себе гніву мами й тата, промовчала: сватання, а згодом і весілля відбулися.

— Так я вийшла заміж, — спогад про ті роки. — І хоч ми з чоловіком розлучилися, сьогодні можу сказати ось що: якби в мене не було першого шлюбу, то я б зараз не цінувала так свого Валерія.

Продовження на с. 10–11

Фото із домашнього архіву родини Панчук і Гонтар.

«Як брали церковний шлюб, поруч були наші діти».

Початок на с. 9

Три з половиною роки тривав цей шлюб. І то так довго не йшла від чоловіка, як вважає тепер наша героїня, заради дочки — не хотіла позбавляти її батька.

ДОЛЯ ВЕЛА ЇХ ОДНЕ ДО ОДНОГО

Розлучившись, Алла 10 років сама ростила, виховувала свою Богдану. Вчилася у виші і робила бізнес (свого часу Алла Гонтар, яка нині очолює Ківерцівську райдержадміністрацію, була засновником та директором українсько-німецького ТзОВ «ЕВА»), купувала нерухомість, будувала хату. Одне слово, стала успішною бізнесвумен.

— Після першого невдалого шлюбу, — розповідає вона, — мене чоловіки взагалі не цікавили. Але так було до травня 2007 року — до нашої з Валерієм зустрічі. Я ніби два життя мала: одне, коли була сама, ростила доньку, і ось тепер — друге.

Валерій теж довго був одиноким, коли

розлучився з першою дружиною. Алла Гонтар розповідає про їхню першу зустріч:

— Зі слів Валерія знаю, що мріяв він,

«Щастя, коли вся сім'я разом».

Всі фото із домашнього архіву родини Панчук і Гонтар.

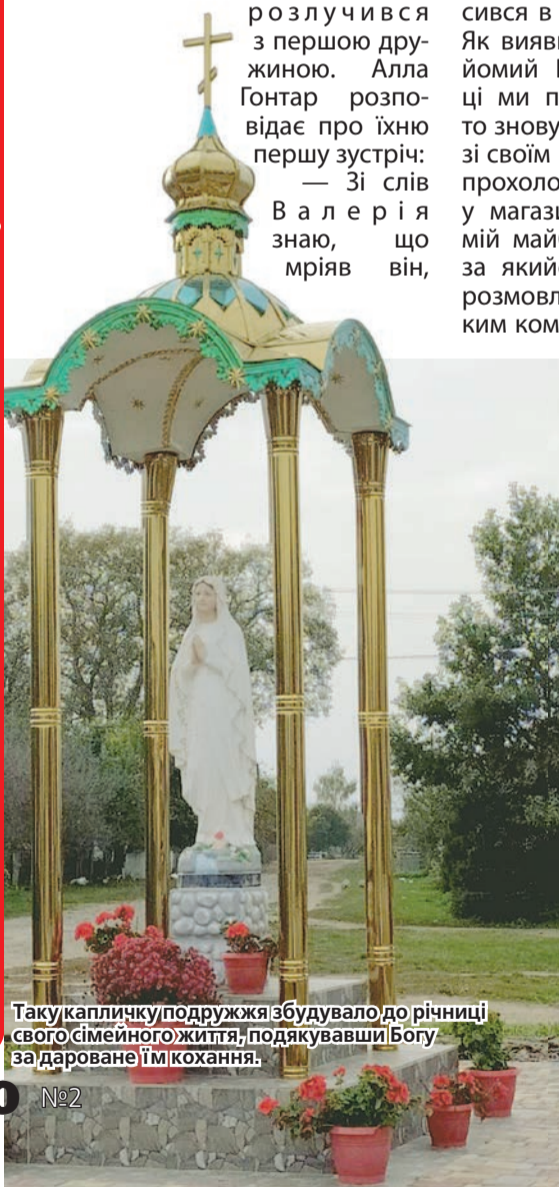
як їхатиме своєю машиною і підвезе якусь красуню. Це й буде його доля. А сталося зовсім не так. Я з подругою добиралася своїм бусом із Журавичів у Демидівку, що на Рівненщині. По дорозі попросився в пасажирки якийсь чоловік. Як виявиться, це був добрий знайомий Валерія. Коли в Демидівці ми повіришували свої справи, то знову зустрілися і зайшли разом зі своїм попутником попити чогось прохолодного, бо був жаркий день, у магазин-бар, господар якого — мій майбутній чоловік. І він сюди за якийсь час прийшов. Я якраз розмовляла по мобілці з німецьким компаньйоном. Почувши чужу

мову, Валерій, як я встигла зауважити, подивився на мене як на дівчину, котра «щось із себе строїть». І коли сів до нас за стіл, то явно з розворотом не до мене. І це мене неабияк «зачепило»: як так — чоловік не звернув на мене ніякої уваги? А ще ж переді мною був такий мужчина! Великий, симпатичний, з гарною поставою. Одне слово, мій...

Того травневого дня вони навіть номерами телефонів не обмінялися. Але Валерій все-таки вийшов із ситуації і через тижнів два зателефонував Аллі. А одного дня приїхав до неї в Журавичі — в село, в якому до цього не бував і не знав, де воно знаходиться.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Таку капличку подружжя збудувало до річниці свого сімейного життя, подякувавши Богу за дароване їм кохання.

Немає кращого відпочинку, як спілкування з природою.

У ТРАВНІ БУЛО ЗНАЙОМСТВО, А ВЖЕ В КІНЦІ ВЕРЕСНЯ НАСТАВ ЇХНІЙ СПІЛЬНИЙ ДЕНЬ

Цукерково-букетний період у них не затягнувся. Власне, майбутнє подружжя декілька місяців зустрічалося в Луцьку, на оптовому ринку. Валерій допомагав Аллі завантажити товар, і кожен вирушав до себе додому. А 28 вересня чоловік приїхав у Журавичі вже із чемоданом і своїм собакою. Це і був їхній перший спільний день, який ніколи не забудуть.

— Через пів року, — розповідає Алла, — ми зрозуміли, що в нас буде поповнення. У 2008-му народився наш Назарчик. У Луцькому пологовому будинку нам на прощання сказали: «Через рік чекаємо вас!». Звичайно, це була просто чергова фраза — ніхто ж не думав тоді, що так і справді станеться. Тим часом уже за чотири місяці після того, як на світ з'явився наш синочок, ми дізналися, що знову чекаємо дитину — нашу Настуню. Як зараз пригадую, якогось дня приїхали машиною до Луцька. Зупинилися біля торгового центру «Там-Там». І ось Валерій каже: «Тобі не соромно третю дитину чекати і бути незаміжньою?». Після цих слів ми посиділи, подумали і пішли купувати

обручки. А вже з ними поїхали у рац заяву писати.

А там їм сказали, що треба декілька місяців чекати, бо черга велика на реєстрацію шлюбів. «Тоді нам урочистість уже не знадобиться — ми в пологовому будинку будемо», — відповіла на це Алла. Їм порадили принести довідку про вагітність від лікаря, щоб прискорити подію. Так вони й зробили. І коли повернулися з потрібним папірцем, то дуже здивували працівницю рацусу: Алла тримала на руках маленького Назарчика, який до цього спав у машині, та якраз прокинувся, тож взяли його з собою. «Чого ж ви не казали, що чекаєте вже другу дитину?» — спитала вона. І тоді Валерій уточнив: «Третю...». До доньки Алли від першого чоловіка він завжди ставився, як до рідної.

Зареєстрували вони шлюб 23 жовтня 2009-го. Навіть без свідків, як зараз пригадують. Це було свято — офіційне народження їхньої сім'ї — для них двох. А повінчалися рівно через сім років. Про церковний шлюб думали від самого початку («тільки «доростали» до цього»), щоб колись, як кажуть, і на небесах бути разом.

ОДНІ ЧОЛОВІКИ ОСВІДЧУЮТЬСЯ ЩОДНЯ, А ІНШІ ОТОЧУЮТЬ ДРУЖИНУ ЛЮБОВ'Ю

Про це подумалося, коли розмовляла із подружжям.

— Є два типи чоловіків, — каже Алла. — Одні — з тих, які не втомлюються повторювати, що люблять, а другі не говорять про свої почуття, зате ти щодня відчуваєш себе коханою. Ось і вчора збиралася вранці на роботу. Трохи приморозило, машина вкрилася інеєм. Приходжу, а вона вже прогріта, вікна почищені. Сідаю — і їду. Валерій подбав, щоб мені було комфортно. Він не дуже щедрий на «люблю», але так живе, що я цю любов бачу, купаюся в ній.

І та прогріта машина, про яку жінка згадала, і приготовлена чоловіком вечеря — це все, що робиться автоматично.

— Так має бути, — каже Валерій. — Чоловік повинен дбати про жінку — матір своїх дітей. Я не догоджаю дружині — я так живу.

— Звичніше, що жінка забезпечує своєму обранцю тил. Але цей тил і їй не менш потрібний. Я його маю і вдячна за це своєму коханому, — в очах Алли аж світиться любов.

Коли усміхається Бог

● **ПРИТЧА** В одній звичайній людській душі жили Любов і Кохання. Вони були схожі, як близнюки, але вели себе чомусь по-різному. Кохання було від природи сліпим, Любов мала стовідсотковий зір

Коли Кохання впритул не помічало недоліків, Любов чудово бачила їх, беззаперечно приймаючи.

Коли Кохання гуляло під місяцем і дарувало квіти, захлинаючись у вирі щасливих емоцій, Любов терпляче чекала самотніми холодними ночами. Коли Кохання

розпливалося в компліментах, Любов говорила жорстку правду, лікуючи болем.

Кохання знало безліч ніжних слів, Любов просто вміла дарувати насолоду.

Коли Кохання кричало: «Я не проживу без тебе!», Любов, тихо помираючи, відпускала на свободу.

Коли Кохання безсило билосся в істеричі, вимагаючи взаємності, Любов проводила безсонні ночі біля лікарняного ліжка, ні на що не зважаючи.

Коли Кохання, дивлячись в постаріле зів'яле лице, відвернулося, і, жаліючи себе, розтануло, як сніг, залишивши душу назавжди, Любов залишилась, вдихаючи життя в холодні посинілі губи.

— Я тут безсила, — сказала Смерть, тихо танучи слідом за Коханням.

— Чому ж так відбувається? — запитав молодий Ангел у старшого «колеги», зазираючи з цікавістю у

**Коли Кохання кричало:
«Я не проживу без тебе!»,
Любов, тихо помираючи,
відпускала на свободу.**

сповнену Любов'ю душу.

— Все просто, — відповів старий Ангел, який на своєму віку бачив мільйони звичайних людських душ. — Коли народилося Кохання — засяяла нова яскрава зірка, даруючи красу і радість всім навколо. Коли народилася Любов — усміхнувся Бог.

«Так ніхто не кохав»

● **НИКОЛИ НЕ ЗДАВАТИСЬ!**

Вуйчич своїм прикладом довів, що немає нічого неможливого для того, хто чогось насправді хоче.

Красуня дружина і четверо чудових дітей – найбільше багатство знаменитого мотиваційного тренера з важкою формою інвалідності.

Фото nv.ua.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Нік ВУЙЧИЧ: «Якщо вийшло у мене, хлопця без кінцівок, то тим паче має вийти у вас!»

Початок на с. 1

Галина СВИТЛИКОВСЬКА

У 25 ВІН НАВІТЬ НЕ ДУМАВ ПРО ОДРУЖЕННЯ

Коли у липні 2008 року пролунав телефонний дзвінок із християнської місії «Голос надії» і я отримала запрошення познайомитися із цим незвичайним хлопцем, серце переповнювало хвилювання. У гостя був щільний графік — зустріч із представниками місцевих громадських організацій, що об'єднують людей з обмеженими можливостями, виступ перед лучанами на Театральному майдані, участь у богослужінні в Домі молитви. Та від інтерв'ю Нік не відмовився, зекономивши час на своєму відпочинку.

Що знала на той час про нього? Що має важкі вроджені вади тіла, але зумів здобути дві вищі освіти. За фахом — бухгалтер та спеціаліст із фінансового планування. Створив

свій бізнес, займався операціями з нерухомістю. Чула, що молодий чоловік є дуже талановитим проповідником, багато подорожує.

Нік — ровесник мого сина. Тоді їм обом було по 25. Я боялася, що, побачивши каліцтво юнака, розплачуся. І він, аби зняти напруженість, відразу приязно усміхнувся:

— Коли виглядаю з вікна автомобіля, — все нормально. А як відкриваю двері авто, то люди дуже лякаються, що я без рук і ніг.

Він стояв на стільці, щоби бачити мої очі, а я сиділа навпроти. Запитав згоди розпочати розмову з молитви.

Ми говорили про те, як він прийшов до Бога і усвідомив свою місію — вселяти у людей віру в свої сили. Нік говорив стримано, без похвалби, часто жартував, але іноді в його голосі звучали сумні нотки.

— Я, наприклад, ніколи ще не мав сексу, не можу побігати з м'ячем, пограти у гольф. Не думаю про одруження. Але знаходжу радість в іншо-

му — в спілкуванні з людьми. І спортом все-таки намагаюся займатися, щоб витримувати тривалі поїздки, зустрічатися із жителями різних країн, — розповідав мій співрозмовник.

На прощання ми обнялися. І з того часу я завжди стежила за тим, як складалася подальша доля Ніка Вуджисіка (це вже згодом більш уживаним стало Вуйчич). Він збирав щораз більші аудиторії, його почали називати модним терміном «мотиваційний тренер». А потім з'явилася інформація, що знаменитий мотиватор збирається одружитися...

КАНАЄ ВИХОДИЛА ЗАМІЖ НЕ ЗА БАГАЧА

Одна з книг Ніка Вуйчича має назву «Любов без обмежень». Він, до речі, видав декілька оповідей про своє життя. Тексти набирив сам. Невеликий відросток на місці нижньої кінцівки, що, за висловом самого чоловіка, нагадує курячу лапку, після наполегливої праці і бага-

толітніх тренувань у якійсь мірі став заміняти руку. Так він працює на комп'ютері, ставить підписи на документах, керує інвалідним візком.

— Найбільш вдячний я своїм батькам, які не ховали мене від світу, не соромилися того, що в них такий син. Записали у звичайну школу. Було дуже важко, особливо в молодших класах, коли доводилося терпіти насмішки однокласників. У 8 років я навіть вирішив вчинити самогубство — втопитися у ванні, — згадував Нік. — Зупинила віра у Господа і любов до рідних.

Такі ж цінності сповідувала і його майбутня обраниця Канае Міяхара, з якою чоловік познайомився під час одного зі своїх виступів. В залі тоді були присутні всього 18 чоловік, і Нік побачив, як нагору піднімається божественна жінка. У цей момент йому навіть здалося, що у нього є руки і ноги. У середині вибухали справжнісінькі феєрверки. Почувався щасливим, що зміг поговорити з нею...

Дівчина й справді була красунею. Батько її — японець, а мама — мексиканка. До Америки Канае

переїхала із Мексики після смерті глави їхньої родини і почувалася абсолютно спустошеною, потребувала надії і любові. Її вразив Нік, між ними виник якийсь зв'язок. Канае здавалося, що вони знайомі все життя. Але у неї на той час був хлопець, і вона вагалася...

Не міг знайти спокою і Вуйчич. У 19 років він колись почав будувати стосунки з дівчиною, але не склалося. Відтоді в серці оселився страх, що з його каліцтвом він ніколи не зустрине свою половинку.

Вони не бачилися три місяці, але їхні почуття не змінювалися. Їм було добре разом. Невдовзі Нік познайомив свою обраницю з батьками. Канае — розумна дівчина, вона бачила чоловіка в побуті і розуміла, що доведеться багато в чому допомагати йому, але це її не лякало.

А тим часом доля підготувала парі серйозне випробування. У 2011 році Вуйчич втратив усі свої заощадження. Через фінансову кризу йому доводилося позичати гроші у батьків. Він не міг ні їсти, ні спати, не міг вийти зі стану паніки і стресу.

Чоловік не був упевнений, чи

захоче кохана тепер з ним залишитися. Одна справа — багатий і успішний, інша — інвалід без гроша. Канае на це лише відповіла, що зможе знайти собі ще одну роботу, аби підтримати його. І Нік зрозумів, що ця жінка послана йому Богом, і зробив їй пропозицію. Запитав, де б вона хотіла відсвяткувати заручини, а Канае була шокована настільки, що не могла говорити.

Вони одружувалися в колі родини. Був навіть весільний танець, його молодята не репетирували заздалегідь, але все пройшло добре.

Через рік народився їхній первісток, абсолютно здоровий малюк. Згодом — ще один син. А 22 грудня 2017 року Міяхара Канае народила двійню, це сталося якраз на день її народження. Дівчатка Еллі і Олівія розбавили компанію хлопчаків. Усі дітки здорові, а батьки сповнені щастям.

Любити всіх і себе таким, яким ти є, і дякувати Богу за кожен прожитий день. Це філософія Ніка Вуйчича. Головне — зосереджуватися не на тому, чого ти не можеш, а на тому, що тобі під силу.

ВАЖЛИВІ ПОРАДИ ВІД НІКА ВУЙЧИЧА:

«Щоб бути коханим, ви маєте відчуття, що гідні прекрасного почуття, що заслуговуєте цього неймовірного подарунка». Нік розповідає, що закохався в дружину з першого погляду, але дуже переживав, як вона зреагує на його інвалідність. А Канае зауважує: «Так, я помітила, що він не має ані рук, ані ніг, але лише на мить. Набагато важливішим було інше: він мав сильний характер, фантастичну посмішку, його погляд торкався серця». Не дозволяйте невпевненості і сумнівам завадити вам будувати стосунки.

«Якщо ви не досконалі, це не значить, що не можете зустріти досконалу любов». Вуйчич своїм прикладом довів, що немає нічого неможливого для того, хто чогось насправді хоче. У нього чарівна дружина, чудові діти й чималі статки.

«Щоб отримати любов, спочатку потрібно подарувати її комусь іншому. Це означає, що ви маєте покохати людину так сильно, аби її інтереси чи потреби стали для вас важливішими за власні». Перед весіллям батьки Ніка спитали наречену: «А якщо у вас також народиться дитина без кінцівок?». Канае у відповідь сказала: «Їхній батько буде прекрасним прикладом того, що щасливим можна бути й з інвалідністю».

«Якщо ви переживали відмову — а таке траплялося з усіма — змиріться з цим. Зрозумійте, що погане допоможе по-справжньому оцінити те хороше, що несе нам істинна любов». Канае не була першим коханням Ніка Вуйчича, до неї він протягом 5 років мріяв про

стосунки з іншою. Але батько тієї дівчини не був готовий прийняти Ніка, а слухняна донька не захотіла йти проти волі рідних. Після розчарування Бог послав йому Канае, і Вуйчич каже: «Не здавайтесь. Подивіться, яка красуня зараз називає мене чоловіком!»

«Для успішного шлюбу необхідна взаємна, некорислива любов і глибока відданість один одному». У своїх інтерв'ю Нік не один раз зізнавався, що, подорожуючи світом, він найбільше сумує за дружиною і дітьми та мріє про той день, коли вони нарешті зможуть їздити разом із ним.

«Батьківство — випробування для шлюбу. Народження дитини зміцнює родину, але тільки якщо ви розумієте і підтримуєте один одного, вважаючи сімейне благополуччя вищим за особисте». Нік Вуйчич — дивовижний тато. Під час останнього приїзду в Україну він розповів: «Я не можу взяти на руки свого сина, коли той плаче. Але Кійосі точно знає, що коли йому боляче, він може обійняти тата».

«Шлюб, сім'я і дім завжди мають бути безпечним, теплим, комфортним місцем, де можна заховатися від світу й усіх його проблем». Будувати таке затишне місце — справа двох. Для закоханих сердець немає нічого неможливого. Нік часто каже: «Якщо вийшло у мене, хлопця без кінцівок, то тим паче має вийти у вас!»

Фото pinterest.com.

«Любов абсолютної справедливості не знає, але втім її вища справедливість».

Фото shlyakha.com.ua.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Нещасливе кохання переслідувало Лесю Українку все життя

Фото spadok.org.ua.

● **ПОЧУТТЯ СЛАВЕТНИХ** «Я не завжди тямлю, за що і через що я кого люблю... Не знаю і, скажу правду, знати не домагаюсь. Люблю і вже. Любов абсолютної справедливості не знає, але втім її вища справедливість. У світі стільки несправедливо-прикрого, що якби не було несправедливо-лагідного, то зовсім не варто було б жити. Не від нас залежить поправити більшу половину всесвітньої несправедливості безпосередньо, будемо ж поправляти її іншою несправедливістю — любов'ю!» — писала знаменита поетеса і драматург Леся Українка. То кому ж вона — Лариса Петрівна Косач-Квітка — дарувала своє серце?

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

**«МИЛИЙ МІЙ! ТИ ДЛЯ МЕНЕ
ЗРУЙНОВАНИЙ ХРАМ...»**

З **Максимом Славінським** Лариса зустрілася, коли їй було 15, а йому 18 років. Він дружив зі старшим братом поетеси Михайлом. Як пише «Спадщина предків», Леся «любила купатися в озері, та на той час навіть не підходила до води: соромилася своїх осоружних милиць».

Їх об'єднала любов до поезії Генріха Гейне, які разом перекладали і які увійшли до «Книги пісень» видатного німецького поета. Кажуть, що Максим Сла-

“

**Максим Славінський
був першим справжнім
коханням поетеси.**

вінський був першим справжнім коханням поетеси.

Дослідники досі не розуміють, чому ці романтичні стосунки не розвинулись, а залишилися дружніми. Відомо, що мати письменниці Олена Пчілка недолюбувала Максима. Однак це навряд чи було причиною розриву, адже Лариса була дуже впертою дівчиною. Відомо, що за життя обоє згадували один одного на людях

З іменем Максима Славінського пов'язано багато перлин Лесиної інтимної лірики: «Горить моє серце», «Стояла я і слухала весну», «Хотіла б я піснею стати», «Сон літньої ночі»...

добрим словом. Та й саме Славінському вона присвятила слова: «Милий мій! Ти для мене зруйнований храм...»

ЗНОВУ РОЗБИТЕ СЕРЦЕ: «ПОПАВСЯ, ЖУЧКУ, В ПАНЬСКУ РУЧКУ!»

Коли Лесі було 24 роки, у будинку її родини знімав кімнату грузинський хлопець **Нестор Гамбарашвілі**. Дівчину захоплював його гордий народ. Вона давала йому уроки французької мови, а він учив її грузинської.

Фото spadok.org.ua.

Дослідники кажуть, що грузину Нестору поетеса присвятила вірші «Як я умру...», «Так прожила я цілу довгу зиму», «Не дорікати слово я дала...»

Проте Гамбарашвілі розбив її серце, коли Леся поїхала лікуватися в Ялту. Він одружився на багатій дівчині. Про це Леся дізналася не від нього особисто, а з листа матері. Зреагувала словами: «Попався, жучку, в панську ручку!». Поетеса важко переживала зраду і писала Несторові листи, на які так і не отримала відповіді. Відомо, що у 1958 році Гамбарашвілі плакав на могилі Лесі Українки...

І ЛЮБОВ ЇЇ ЖИТТЯ СТАЛА НЕРОЗДІЛЕНОЮ

Найбільше ж Леся Українка кохала **Сергія Мержинського**. З яким познайомилася в Ялті, де той лікував туберкульоз легень. Сергій був дуже розумною і ерудованою людиною. Освіту здобув у Києві, працював над перекладами, захоплювався театром, був громадським діячем. Леся їздила до Сергія у Мінськ, де він працював на залізниці, допомагала з лікуванням і не покинула його до самої смерті. Однак це кохання не було взаємним. Сергій вважав ці стосунки дружніми, навіть робочими, бо він кохав

Фото spadok.org.ua.

«Все, все покинуть, до тебе поинуть, Мій ти єдиний, мій зламаний квіте!» – це Сергію Мержинському Леся Українка приурочила ці рядки.

іншу жінку...

В останні хвилини життя, кволий, він просив Лесю написати листа тій іншій жінці про троянди його любові, які ніколи не зів'януть. І Леся писала. Вона готова була на будь-що, аби тільки йому стало легше...

Мержинський помер на руках у Лесі. Смерть коханого стала важким ударом для неї. Кажуть, що відтоді й до кінця життя жінка носила чорне вбрання...

Мержинський помер на руках у Лесі. Смерть коханого стала важким ударом для неї. Кажуть, що відтоді й до кінця життя жінка носила чорне вбрання...

ВОНА ПРОСТО ЙОГО ПОЖАЛІЛА...

У 37 років Леся Українка вийшла заміж за **Климент Квітку**, що стало несподіванкою для її рідних. Він був на дев'ять літ молодшим. Всі, хто знав Лесю і Климента, розуміли, що вона прихильна до нього – і не більше. Та він любив Лесю. У них було порозуміння і духовна спорідненість.

Із Климентом Квіткою Лесі вдалося зробити те, чого не вдалося з Сергієм Мержинським: вона врятувала чоловіка від туберкульозу.

Наполягла на лікуванні в Криму, у теплому кліматі – і відвоювала Климента у смерті. Хвороба відступила від нього.

Фото spadok.org.ua.

Свого чоловіка Климента Квітку Леся називала Квіточкою або Кльонею.

А Климента спіткала Лесина участь. Колись у неї на руках помер коханий Сергій Мержинський. Влітку 1913-го Климент поховав своє велике кохання – Лесю Українку...

«ХТОСЬ КОГОСЬ ХОТІВ БИ ПОЦІЛУВАТИ, І ПОГЛАДИТИ, І...»

Деякі дослідники приписують Лесі Українці нетрадиційне кохання з **Ольгою Кобилянською**. Свої здогади вони будують на листуванні, де жінки звертаються одна до одної пестливими словами. Переписуватись вони почали у 1899 році. Тоді Леся зверталась до Ольги у звичній для себе манері – про справи, літературу, важливі події. Тематика і манера викладу змінилися після зустрічі письменниць у 1901 році. На той час Леся пережила драму – втратила Мержинського, а Кобилянська порвала з чоловіком Осипом Маковеєм. Леся Українка приїхала на лікування у Карпати і в Чернівцях зустрілася з Кобилянською. Вони стали близькими подругами.

Із листа Лесі Українки до Ольги Кобилянської від 19 грудня 1901 року: «Хтось когось хотів би поцілувати, і погладити, і багато чогось сказати, і багато подивитися, і багато подумати...». Ще один лист від 3 жовтня 1902 року: «І хтось когось

Фото artefact.org.ua.

Дві найпрогресивніші жінки свого часу мали славу у світі літератури, але не мали щастя в особистому житті.

любить і ніколи ні на кого не гнівається, і не гнівався, і не буде гніватись, ... когось цілує і гладить і так, і так... і ще так...»

Про що свідчать ці листи-шифрування «хтось – когось»? Навіть якщо це і була любов жінки до жінки, то вона не мала місця в тогочасному українському суспільстві.

За публікаціями із сайтів 5.ua, spadok.org.ua, book-ua.net.

«Легкі, тонкі пахощі, мов спогад про якусь любов, минулу мрію...»

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

16 №2

«Твої листи завжди пахнуть зов'ялими трояндами...»

● ІЗ ГЛИБИНИ ДУШІ

Леся УКРАЇНКА

Твої листи завжди пахнуть зов'ялими трояндами, ти, мій бідний, зів'ялий квіте! Легкі, тонкі пахощі, мов спогад про якусь любов, минулу мрію. І ніщо так не вражає тепер мого серця, як сії пахощі, тонко, легко, але невідмінно, невідборонно нагадують вони мені про те, що моє серце віщує і чому я вірити не хочу, не можу. Мій друже, любий мій друже, створений для мене, як можна, щоб я жила сама, тепер, коли я знаю інше життя?

О, я знала ще інше життя, повне якогось різкого, проинятого жалем і тугою щастя, що палило мене, і мучило, і заставляло заламувати руки і битись, битись об землю, в дикому бажанні згинутися, зникнути з цього світу, де щастя і горе так божевільно сплелись... А потім і щастя, і горе обірвались так раптом, як дитяче ридання, і я побачила тебе. Я бачила тебе і раніше, але не так прозора, а тепер я пішла до тебе всею душею, як сплакана дитина іде в обійми

того, хто її жалує. Се нічого, що ти не обіймав мене ніколи, се нічого, що між нами не було і спогаду про поцілунки, о, я піду до тебе з найщільніших обіймів, від найсолодших поцілунків! Тільки з тобою я не сама, тільки з тобою я не на чужині. Тільки ти вмієш рятувати мене від самої себе. Все, що мене томить, все, що мене мучить, я знаю, ти здіймеш своєю тонкою тремтячою рукою, – вона тремтить, як струна, – все, що тьмарить мені душу, ти проженеш променем твоїх блискучих очей, – ох, у тривких до життя людей таких очей не буває! Се очі з іншої країни...

Мій друже, мій друже, нащо твої листи так пахнуть, як зів'ялі троянди?

Мій друже, мій друже, чому ж я не можу, коли так, облити рук твоїх, рук твоїх, що, мов струни, тремтять, своїми гарячими слізьми?

Мій друже, мій друже, невже я одинока згину? О візьми мене з собою, і нехай над нами в'януть білі троянди!

Візьми мене з собою.

Ти, може, маєш яку іншу мрію, де мене немає? О дорогий мій! Я створю тобі світ, новий світ нової мрії. Я ж для тебе почала нову мрію життя, я для тебе вмерла і воскресла. Візьми мене з собою. Я так боюся жити! Ціною нових молодощів і то я не хочу життя. Візьми, візьми мене з собою, ми підемо тихо посеред цілого лісу мрій і згубимось обоє помалу вдаліні. А на тім місці, де ми були в житті, нехай троянди в'януть, в'януть і пахнуть, як твої любі листи, мій друже...

Крізь темряву у простір я простягаю руки до тебе: візьми, візьми мене з собою, се буде мій рятунок. О, рятуй мене, любий!

І нехай в'януть білі й рожеві, червоні й блакитні троянди.
7/XI 1900.

Фото pixabay.com.

Чи запропонує руку і серце матері своєї шостої дитини Ілон Маск?

«Якщо я не закоханий і самотній – не можу бути щасливим», – говорить найбагатша людина у світі

Початок на с. 36

Ольга ВЕКЕРИК

«ТИ – МОЯ КОПІЯ!» – НАЗИВАВ ПЕРШУ ДРУЖИНУ

Коли Ілон був підлітком, його батьки розлучилися. Мама працювала на п'ятьох роботах і не могла проводити багато часу з сином. Цей дитячий страх залишитися назавжди одному досі не покидає мільярдера. Якось в інтерв'ю він зізнався, що не може бути по-справжньому щасливим на самоті: «Я прекрасно знаю, як це: бути одному у великому порожньому будинку і чути звук своїх кроків у вітальні, де нікого

«Зазвичай чоловікам не подобалося, що я хотіла бути кращою у всьому, але Ілона, схоже, навпаки, це приваблювало», – згадувала Джастін.

немає, і нікого немає на подушці поруч із тобою. Чорт забирай, як можна бути щасливим у такій ситуації?»

Зі своєю майбутньою дружиною Джастін Вілсон Маск познайомився в канадському Королів-

Він був тією людиною, яка не приймає відповідь «ні».

ському університеті. Вона мріяла стати відомою письменницею і добре вчилася, проводячи практично весь свій час у бібліотеці. Кохання для Джастін було далеко не на першому місці у списку пріоритетів. Тому, коли одного разу Ілон підійшов до дівчини і запро-

сив її в кафе, вона відмовила, бо планувала провести цей вечір у бібліотеці. Втім, Маск не зник так легко здаватись.

Через кілька годин Ілон з'явився в книгозбірні з двома ріжками шоколадного морозива в руках. «Він був тією людиною, яка не приймає відповідь «ні». Зазвичай чоловікам не подобалося, що я хотіла бути кращою у всьому, але Ілона, схоже, навпаки, це приваблювало, – згадувала Джастін. – Якось у книжковому магазині я сказала, що не заспокоюся, поки там не буде й моїх книг. Він по-

Продовження на с. 18–19

У січні 2020-го Граймс опублікувала в інстаграм провокативне фото, на якому позувала топлес із зображенням малюка на оголеному животі.

Фото: i.obozrevatel.com.

17

Мей Маск відома не лише як мама знаменитого сина, а й як модель, котра і на восьмому десятку літ залишається еталоном краси і стилю.

В Ілона і Джастін було багато спільного: обоє мали амбітні цілі в житті, хотіли створити велику сім'ю і ніколи не здавалися перед труднощами.

Початок на с. 17

дивився на мене із захопленням і відповів: «Ти – моя копія!» – розповідала Джастін.

Маск часто дарував їй квіти і завжди давав свою кредитку,

коли дівчина йшла в книгарню, зі словами: «Купи все, що захочеш». З'ясувалося, що у них було багато спільного. Обоє мали амбітні цілі в житті, хотіли створити велику сім'ю і ніколи не здавалися перед труднощами. У 2000 році

Ілон зробив Джастін пропозицію. Вона відразу погодилася. Протягом двох років їхнє сімейне життя було справжньою казкою. Джастін підтримувала коханого в усіх починаннях. У 2002-му на світ з'явився їхній первісток Невада Олександр. Вони не могли натішитися малюком, були не-

У 2004 році в сім'ї Масків народилися близнюки Гріфлін і Ксав'єр, а в 2006-му – трійнята Деміан, Саксон і Кай. Та це не врятувало їхнього кохання.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Маск недовго залишався самотнім. Його серце підкорила 22-річна британська актриса Талула Райлі.

49-річний Ілон Маск і 32-річна Граймс відмовляються публічно коментувати свій роман.

ймовірно щасливі: все складалося саме так, як мріяли. Та раптом сталася трагедія, яка назавжди змінить їхнє життя: 10-місячний хлопчик помер уві сні, переставши дихати.

ЗАПЛАНУВАТИ ПОЛІТ У КОСМОС ЛЕГШЕ, НІЖ ЗБЕРЕГТИ СІМ'Ю

Смерть сина стала першою тріщиною у стосунках Ілона і Джастін. Маск із головою занурився в роботу, зовсім перестав проводити час зі своєю дружиною, якій так потрібна була його підтримка. Через деякий час пара звернулася по допомогу до фахівців зі штучного запліднення: в 2004 році у них народилися близнюки Гріффіні і Ксав'єр, а в 2006-му – трійнята Деміан, Саксон і Кай. Та це не врятувало їхнього кохання. Ілон працював над проектом SpaceX і обговорював умови співпраці з НАСА, в той час як його шлюб розвалювався на очах. Джастін дуже втомлювалася, піклуючись про дітей. Її пригнічувало те, що вона перетворилася на тінь чоловіка, звичайну домогосподарку. У 2008 році Ілон і Джастін подали на розлучення, а судові розгляди остаточно зіпсували їхні стосунки. «Я була для нього дружиною-стартапом, – казала Джастін. – Але ні про що не шкодує: у мене є п'ятеро синів і мої книги».

Ілон Маск недовго залишався самотнім. Його серце підкорила 22-річна британська актриса Талула Райлі. Подейкували, що нову кохану він зустрів ще до розлучення. Коли Джастін про це дізналася, то написала Талулі: «Я б

хотіла, щоб наші відносини скоріше нагадували французьке кіно, в якому дві жінки стають подругами і разом розмірковують про життя, ніж голлівудський фільм, в якому одна з них має бути «хорошою», а друга – «поганою», і в кінці когось викидають з балкона».

Маск і Райлі одружилися через шість тижнів після розлучення мільярдера з Джастін. Але у 2012-му

Наймолодший син Ілона і Граймс народився на початку травня 2020-го. Йому дали дивне ім'я X Æ A-12, яке читається як Ікс Еш Ей Твелв Маск або Ікс Еш Архангел Маск.

вони розійшлися. Через рік – уклали повторний шлюб. Однак Талула не змогла змиритися з одержимістю Ілона роботою. Тож у 2016-му вони розлучилися вдруге. Наступною обраницею Маска стала актриса Ембер Херд. Їхні стосунки тривали недовго. Для Ілона це був болісний розрив, який дуже ранив його серце.

ТО ЯКУ СТАТЬ ВИБЕРЕ СОБІ НОВОНАРОДЖЕНЕ МАЛЯ?

Зі своєю теперішньою коханою, співачкою Клер Буше (Граймс), мільярдер познайомився у коментарях в Twitter. Вперше вони з'явилися як пара на балу Інституту костюма в травні 2018-го. У 2019 році Маск і Граймс

відписалися одне від одного в соцмережах, через що виникло багато чуток. Та незабаром Маск прийшов на щорічну премію The Game Awards, щоб підтримати свою кохану, яка виступала на сцені в той вечір.

У січні 2020-го Граймс опублікувала в інстаграм провокативне фото, на якому позувала топless із зображенням малюка на оголеному животі. Згодом у твіттері вона написала, що не планує надавати майбутній дитині жодних гендерних ознак, поки та самостійно не обере свою стать. Замість «він» і «вона» Граймс використовує «вони»: «Я відчуваю, що їхнє приватне життя повинне бути захищене. Коли вони підростуть – самі зможуть вирішити свою долю. Тому я не хочу позначати їхню стать, щоб їм не довелося потім проживати нав'язане гендером життя».

Син Ілона і Граймс народився на початку травня 2020-го. Йому дали дивне ім'я X Æ A-12, яке читається як Ікс Еш Ей Твелв Маск або Ікс Еш Архангел Маск. 30 травня компанія SpaceX запустила космічний корабель Crew Dragon. Малюк також був присутній на знаковій події, до якої його зірковий татусь готувався довгих 18 років.

Чи планує засновник компанії SpaceX одружитися вчетверте – невідомо. 49-річний Ілон Маск і 32-річна Граймс відмовляються публічно коментувати свій роман. Та схоже, що у їхніх стосунках планує ідилія, а відсутність офіційного шлюбу аж ніяк не зменшує їхнього, як стверджують, безмежного кохання.

«Так ніхто н

«За твоє здоров'я, Соломіє. За щастя. За...»

фото goodfon.com.

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

«Вітер в зиму закохався, дні і ночі милувався...»

● **СЕНТИМЕНТАЛЬНИЙ СЮЖЕТ** До Соломіїних ніг з ялинки впала шишка. Гарна, продовгаста, трішки наїжачена. Дівчина глянула вгору: от дивно, наче хтось невидимий знає, що сьогодні в неї день народження. І гадки не мала, що це буде єдиний її подарунок

Ольга ЧОРНА

Коллектив, у якому недавно почала працювати, чи то байдужий, чи інертний. Чужим життям, окрім заступниці директора Віти, на людях — Вікторії Леонідівни, ніхто не цікавиться. Вікторії за тридцять. Вона не втомлюється чекати гідного кавалера з гідними статками. Проте принци на білих конях, себто «мерседесах», заступницю шефа вперто не помічають. Певно, тому Віта не долюблює молодих дівчат. Недобррозичливість начальниці відчула на собі й Соломія.

Вікторія Леонідівна вітала співробітників зі святами на власний вибір. Шефа. Головного бухгалтера. Шефову пасію. Шефового водія. І декого з тих, хто приносив Вікторії каву, щось до кави і не втомлювався вихвалити її чесно-ти.

На роботі Соломія не встигла обзавестися подругами. Зате чоловіча половина симпатизувала новій працівниці.

Соломію робили гарною очі. Великі, спокійні, сині. У школі та в інституті вони не одного могли б звести з розуму. Але ті очі

дісталися Соломії, тому були безпечні для численних залицяльників.

Зимовий вечір закрався раптово. Небо опинилося у сніговому сповитку. Здавалося, вітер хотів вивільнити світ від білої пелени. Він розшарпував, розвіював холодні шати. За вікном танцював хаос.

Шеф милостиво дозволив піти з роботи раніше. Раділи всі, крім Соломії. Куди їй поспішати? Коханий став колишнім. Її сині очі не стримали хлопця від зради з ліпшою подругою. Також уже колишньої.

Забути про власне свято. Заплутатися у завірюсі. Загубитися у зимі. Поспішали, шпорталися у снігах люди. «Ну привітайте ж хто-небудь! Усміхніться хоча б!» — безмовно голосило Соломіїне серце. Ніхто не почув...

І вдома не згадали про її свято. Точніше, згадали, коли Соломія

пішла на роботу. В хаті прокотилася чергова родинна буря. Відколи Соломія з'явилася на світ, батько пиляє матір за її сині очі. Тато — кароокий, мати — також. А донька? Звідкіля ці величезні сині очі? Чиї вони? Батьки сперечалися, а Соломія відчувала вину.

Після скандалів у квартирі наставала тиша. Так могло тривати день-два. Кожен Соломіїн день народження — традиційний день суперечок. Через оті родинні перипетії дівчина сторонилася залицьників.

Павло був першим її серйозним захопленням. Але до того часу, поки не запитав:

— Соломіє, це правда, що ти... ну, твій батько — це не твій батько?

Від здивування очі дівчини стали ще більші і синіші.

— Дурниця! Як ти міг таке подумати?

— Мені Наталка сказала.

— Що ще вона тобі сказала, Павле?

— Ну... якщо твоя матір... словом, ти також можеш... зрадити...

Відколи Соломія з'явилася на світ, батько пиляє матір за її сині очі. Тато — кароокий, мати — також. А донька? Звідкіля ці величезні сині очі? Чиї вони? Батьки сперечалися, а Соломія відчувала вину.

Соломія безмовно повернулася і пішла геть. За кілька хвилин вона втратила Павла і найкращу подругу.

— Мамо, це правда? — запитала Соломія після Павлового одкровення.

— Що правда?

— Хто мій батько?

— А ти не знаєш?

— Звідки мені знати?

Дівчина вперше в житті таким тоном розмовляла з матір'ю.

— Це він тобі сказав?

— Хто?

— Та нічого я не казав, — крикнув із кухні батько.

А потім зателефонувала Наталка. Просила вибачення. Мовляв, позаздрила, бо Павло — гарний хлопець, ось і наговорила дурниць. А почула новину випадково від своєї матері. Може, це й неправда. Але люди кажуть...

Соломії було нецікаво слухати, що кажуть люди. Вона покляла трубку. Підійшла до дзеркала. Великі сині очі споглядали сполохано-сумно. Наче хотіли промовити своїй господині: «Нічого не запитуй. Не знаємо...».

...Бам-бам-бам... Дванадцята ніч. День народження закінчився. Врешт Соломія спохватилася. Побігла на кухню, відкоркувала шампанське. Наповнила келих золотистим трунком. «За твоє здоров'я, Соломіє. За щастя. За...». У келих скотилася сльоза. «Тільки не плакати», — вмовляла себе дівчина. Проте душа захотіла бути неслухняною. А на думку спав віршик зі шкільних років: «Пусть снєжинка пушистого снєга поцелует тебе от меня». Ці рядки завжди смішили Соломію. А сьогодні вона збагнула, що в цих маленьких банальностях живуть радість, незруйновані почуття...

Із телеекрана симпатичний співак дарував своїй, а радше якійсь абстрактній коханій серце, любов, ще й на додаток — пів світу. «Навіщо їй так багато?» — промайнуло недоречне запитання у Соломіїній голові. Дівчина усміхнулася. І тихенько увімкнула свою улюблену пісню: «Від туману і тополі народився вітер в полі. Народився він в сорочці голубій. Його весна в гори звала, його осінь чарувала. А він зиму щирим серцем полюбив...».

Соломія крізь вікно зачудувалася шаленим сніговим танцем, у якому загубила голову холодна ніч.

«Вітер в зиму закохався, дні і ночі милувався...» Це ж про неї, про неї... Але Соломія ще не знала, що крізь передноворічні заметілі добирається до неї її Доля. Просто небесний годинник ще не пробив щасливий час. Але стрілки вже наздоганяють одна одну...»

● АНЕКДОТИ

:)) :)) :))

Бабуся повчає внучку:

— Запам'ятай, внучко, в житті повинна бути одна справжня любов.

— А хто був твоєю любов'ю, бабусю?

— Військові, внучко, військові.

:)) :)) :))

— Ти мене любиш? — молода дружина ніжно запитує свого чоловіка, що копирсається в тарілці.

— Люба, — м'яко відповідає той, — ти повертаєшся до цього питання щоранку, хоча ми це з'ясували ще до одруження. Краще б ти хоч раз за весь медовий місяць запитала, чи люблю я макарони.

:)) :)) :))

Жінка на сповіді:

— Батьюшко, дайте мені дозвіл на розлучення з чоловіком.

— А в чому річ, дочко моя?

— Кожен Божий день п'є! Не працює, мене б'є.

— А навіщо ж ти за нього заміж пішла?

— Дурною була!

— От бачиш, а він тебе, дурну, заміж таки взяв.

:)) :)) :))

Коли ви самотні, вам всюди ввижаються щасливі подружжя. А коли ви одружені — навколо щасливі холостяки.

:)) :)) :))

Справжнє кохання — це коли чоловік, сидючи на передньому пасажирському сидінні свого автомобіля, замість фрази «Курко безмозка! Куди ти преш!!!» стримано вимовляє: «Пташко моя! Будь уважнішою за кермом!».

Відповіді на сканворд із с. 34

			С	Т	А	М	Б	У	Л	Ш	Г
			О	Д	А	А	Г	У	Т	І	
С	П	І	Л	К	А	Т	Р	О	Л	Т	
Р	О		Д	Р	У	Ж	И	Н	І	Н	А
Х	О	Х	М	А	А	Н	І	С	К	Р	
Ц	І	Р	О	Д	Н	А	В	А	Л	А	
Т	Е	В	Я	К	Ж	У	К	І			
	Д	А			А	Н	А	Н	К	Е	
К	У	Т				І	А	Л			
	Р	И	Л	Ь	С	Ь	К	Н	Й	Ь	Ю
Г	А	К			П	У	Р	О	Б	О	Т
І	А	В	Р	А	А	М	А	Г	А	В	А
Б	О	Н	А	Р				Ю	Е		
І		Т	Ж				І	С	К	Р	А
С		Л	А	М	А	Х	А	Н	Т	І	Б
К	Р	А	Г	И		М	І	Ц	Ь	В	О
У	Б	А	Р	Б	І	Е	К	І	Т	Ч	
С	Ш	А	Н	Л	А	Т	К	А			
			П	И	С	Ь	М	О	Ю		
			Й		А	Н	Д	Р	Е		

Які квіти дарувати 14 лютого?

- **ДЕЛІКАТНА ТЕМА** Валентинів день і донині супроводжується звичаєм надсилати одне одному валентинки – вітальні листівки у вигляді сердечок із добрими побажаннями, словами кохання, пропозиціями руки та серця чи просто жартами, які не підписують, і той, хто їх отримує, повинен сам здогадатися, від кого вони. Також у цей день дарують квіти. Тож, аби ваш букет запам'ятався і зігрів серце коханої людини теплом вашої любові, а не став гірким сюрпризом, потрібно знати «мову» квітів. А ще необхідно вибирати композиції, враховуючи особисті уподобання дівчини (дружини) і місце, де ви плануєте провести романтичну зустріч. Звісно, прийнято дарувати квіти, що символізують кохання, симпатію, пристрасть, захоплення, прихильність

Софія В'ЯДАЧ

ТРОЯНДИ. Білі означають щирю й чисту любов, невинність; червоні – кохання і пристрасть (за легендою, богиня любові Афродіта, поспішаючи до коханого, поранила ногу об кущ білих троянд і почервонила їх своєю кров'ю); рожеві натякають на симпатію, романтику, ніжність, надію на більш близькі стосунки; жовті вказують на дружнє ставлення і не більше; чорні – безповоротний розрив стосунків. Букет із червоних і білих троянд свідчить про те, що чоловік прагне бути разом зі своєю обраницею.

ОРХІДЕЇ дарують тільки коханим, вони означають ніжність та інтимність стосунків. Червоні – палке кохання, білі – чисту любов.

ТЮЛЬПАНИ (особливо червоні) – це символ чистого кохання й величезного щастя.

АНТУРИУМИ. Ці квіти вказують на палкі почуття. Можна подарувати як букет, так і антуриум у горщику.

АЛЬСТРЕМЕРІЇ символізують дружню любов, відданість. На 14 лютого букет альстремерій можна подарувати подрузі.

ГВОЗДИКИ. Білі – чиста любов, вірність, побажання удачі. Жовті «висловлюють» прохання бути уважнішою до залицяльника. Червоні гвоздики коханим не дарують (це квіти для керівника). Смугасті гвоздики символізують відмову. Рожеві – вічну материнську любов.

ЛІЛІЇ. Білі – знак чистого кохання та благородних намірів. Жовті – подарунок за яскравість і примхливість, прохання звернути увагу. За допомогою помаранчевих фліртують. А той, хто дарує тигрові лілії, дуже самовпевнений і гордий, він обіцяє обраниці процвітання й добробут.

ХРИЗАНТЕМИ – абсолютно дружній букет, хоча червоні можуть означати кохання, а жовті – дуже тендітні почуття.

ФІАЛКИ дарують тій, яка є таємним коханням. Вони символізують скромність, невинність, прива-

бливість, сором'язливість та вірність.

ІРИСИ. Вважається, що ці квіти наділені магічними властивостями і є символом довіри.

Букет із ароматних **ФРЕЗІЙ** означає, що чоловік готовий довірити коханій навіть своє життя.

АЗАЛІЇ – символ відданості, пристрасті й печалі, азалії дарує той, хто боїться розлуки. Ця квітка – зізнання, що кохана для нього – єдина.

ГЕРБЕРИ – ознака флірту й симпатії, підходять для того, щоб зробити комплімент або підняти настрій.

Той, хто дарує **ГІАЦИНТИ**, здатний зробити життя дівчини святом.

КАМЕЛІЇ. Білі означають захоплення, червоні – пристрасть, рожеві – те, що за коханою сумують.

Коли дарують **КАЛИ** – «кажуть», що дівчина не ймовірна.

Якщо ви вирішили піти в кафе, ресторан або просто прогулятися парком, то квіти в горщиках не будуть доречні – краще підібрати не дуже великий букет, щоб вашій обраниці з ним було зручно.

Якщо ж плануєте заїхати за нею додому, то тут вибір квітів не обмежений, оскільки вона зможе залишити їх і з ними не виникне проблем (куди покласти/поставити букет) під час прогулянки. Це можуть бути і квіти в горщиках, і величезний букет, й одна квітка, – головне, щоб були вибрані з душею.

Не має значення, який букет подаруєте, важливо – як це зробите, що скажете: якщо це буде щиро і з любов'ю, то вона обов'язково оцінить.

За матеріалами floristir.ua, znaj.ua, pogliad.ua, мама.укр, dovidka.biz.ua, freelife.cv.ua.

Не має значення, який букет подаруєте, важливо – як це зробите, що скажете: якщо це буде щиро і з любов'ю, то кохана обов'язково оцінить.

Гуляшца

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Закінчення. Початок на с. 36

Анна КОРОЛЬОВА

Мали люди про що язиками чесати цілий тиждень. Молодик той нетутешнім виявився. Кажуть, зерно возив із полів. А де він Тому перестрів? Як познайомились? Чому вона додому його привела?

Дивно було, адже Томку всі знали як винятково порядну і чесну жінку. А як же вона чоловіка і синопка своїх любила! І тут на тобі. Ой сором!

А вже через три дні люди геть оніміли. Повернувся із заробітків Ільків син і Томку назад привів. З їхнього двору ні галасу, ні репету, ніби й нічого не сталося. А коли хтось із мужиків за черговим могоричем в Ілька запитав, чи бува не заважають його синові оленячі роги, отримав таку відповідь, що іншим розпитувати враз перехотілось.

Онука Ілько сам на подвір'я сина привів і у невістки прощення зі сльозами просив. То вже після того люди не знали, що й думати.

А Роман, дізнавшись про те, що накоїв тато, навіть грошей зароблених забирати не став, одразу сумку на плече – і додому. Їхав і все Тамару свою видзвонити намагався, але ні вона, ні її мама трубки не брали. Молити Всевишнього, аби тільки простила його родину, аби лиш повернулася.

Увійшовши в батькову хату, одразу випровадив матір із сином погуляти кудись подалі. Мама все знала, а сину то не потрібне. Сів навпроти тата і, ховаючи очі, почав свою розповідь:

– Не думав, що колись тобі в усьому зізнаюсь, батьку. Говорити мені не просто, тому не перебивай. Тамара – свята жінка. І не дивись на мене так, тату. Та вона із жалю зі мною, хоч і каже, що кохає. Я, татку, ні на що не здатен. Узагалі. Ми з нею, як брат і сестра, чи що. Але ми сім'я, – говорив, ковтаючи сльози. – Мій син – не моя часточка, але він про це ніколи не дізнається, чуєш, батьку, ніколи! Вона тоді спеціально до санаторію їздила – шукала батька для нашого сина. А тепер уже обое

“
Тамара – свята жінка. І не дивись на мене так, тату. Та вона із жалю зі мною, хоч і каже, що кохає. Я, татку, ні на що не здатен. Узагалі. Ми з нею, як брат і сестра, чи що. Але ми сім'я.

другого малюка хочем. От і поїхав я в світі, а Тома – тут. І коли б не ти! Ти ж її на все село ославив, тату! Якби не вона, я не знаю навіть, чи й жив би досі. Вона – сенс мого існування. Зрозуміла і прийняла мене таким, яким я є. Жодним словом, натяком,

поглядом ніколи не давала зрозуміти, що не такий. А ти що наробив! – встав і рушив до порога. Потрібно було жінку повертати.

Ілько довго сидів у темному домі, все ніяк не міг усвідомити почутого. Міг уявити що завгодно. Всіляке від людей чув, але щоб у його родині? А потім якось враз прийшла думка: а якби Тамарки у Романа не було? Пригадав, як його син усе вдома сидів, доки друзі по сусідніх селах дівчат шукали. А вони із дружиною місця собі не знаходили, адже, розмінюючи тридцятку, син і не думав одружуватись...

Згадав, коли з'явилась у нього Тома, як він ожив, одразу змінився і почав нарешті жити, не ховаючись од людей. Як гордо його син привіз свого первістка. Як любить Рома свого сина...

Зітхнув Ілько, забрав у жінки онука і пішов на синове подвір'я просити прощення. А ще подякувати невістці за те, що син має життя, а він – майбутнє.

«Всі знали її як порядну жінку. І тут на тобі. Ой сором!»

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

« Початок на с. 3

Така доступная ціна
Лише для наших депутатів...
Позбав їх, Боженьку, мандатів,
Щоб пожили за наші зарплати!

Стільки, мабуть, не коштують всі білі гриби,
що ростуть у маневицьких лісах!
(Дмитро ОНИЩУК,
м. Луцьк).

Покупця ніде не видно, вже сидіти в банці соромно,
Бо побачив він ціну — і втік, як від огню...
(Євдокія НАГОРНА,
м. Сарни Рівненської області).

У банці білі бачу я гриби, а на ціннику — дві пенсії мої.

Щоб грибочки білі такі смакувати,
зарплату треба так тисяч сто мати...
(Микола БАБІЙ,
м. Любомль Волинської області).

МАЙСТЕР-КЛАС

Цілий рік треба пенсію відкладати,
Щоб цих грибочків скуштувати.

А у нас «золоті» яєчка курочки несуть,
а в лісах «золоті» грибочки ростуть...

Судячи по ціні — це гриби з Марса,
їх сюди доставили астронавти з НАСА.

До грибів претензій немає,
А, подивившись на цінник, мову віднімає.

Грибочки — супер, що й казати,
Та не з нашими пенсіями
На них рота роззявляти!
(Павло ОЛЕХ, м. Любомль).

У рік БІЛОГО БИКА ціни офігенні!
Закусь фірменна така нам не по кишені!

фото: rikavay.com

Тур №2 (2021):

А сьогодні ми вам даємо можливість помудрувати над підписами до цієї світлини. Кожен учасник може запропонувати до 25 лютого будь-яку кількість варіантів текстівок і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав», або на електронну – takvolyn@gmail.com . Не забудьте вказати свої дані (прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону), щоб отримати 250 гривень призових. Хай щастить!

Краса просто неймовірна –
Я ледве не впав!
Глянув на ціну «шедевра» —
апетит пропав!
(Валерій НЕКРАСОВ, м. Луцьк).

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» № 1 (2021):

Сьогодні ми вирішили не виокремлювати переможця чи трійку призерів, а увесь призовий фонд — 250 гривень — розділити між п'ятьма учасниками, кожен з яких отримає по 50 гривень за такі свої підписи:

Ой грибочки ви біленькі,
Це ж які ви дорогенькі!
Вас не буду купувати —
Вижене дружина з хати!
(Микола КЛИМУК, м. Луцьк).

Я, справжній білий гриб,
У банку швидко — плиг!
Щоб не їли — милувались,
До гіпермаркету щодня повертались!
(Тетяна ЧУРАК,
м. Камінь-Каширський Волинської області).

Ото грибочки, просто клас!
Але, шановні українці, — не для нас,

Адже купити їх нам — зась!
Підем в ліси свої волинські
Та й назбираєм — Бог нам дасть!
(Валентина КЛЮЧНИКОВА, м. Луцьк).

Кінець бідності настав, що б не говорили!
Якщо в продажу у нас за вісім тисяч дев'ятсот
банки грибів з'явилися.
(Марія ГАВРИЛЮК, м. Луцьк).

Білий гриб — король грибів!
В банці — густо-густо...
Я б їх всі, звичайно, з'їв,
та в кишені — «пусто»!
(Валерій НЕКРАСОВ, м. Луцьк).

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

«Ще неходжені тропи слів пестливих...»

Фото pixabay.com.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«В слові ЛЮБЛЮ – два ЛЮ»

●ЗИМОВІ РИМИ

Ольга ОЛЬХОВА,
членкиня Національної спілки
письменників України, літоб'єднання
«Радосинь», доцент Київського
національного університету
імені Тараса Шевченка

«ЛЮЛЯЄ ЗЕМЛЮ ЛЮТИЙ...»

ЛЮляє земЛЮ ЛЮтий
– ЛЮбиш, – питає?
– ЛЮ...
Карафка Стиру розхЛЮпує
небо із криштаЛЮ.

– Нащо ж ти з січнем
шЛЮбилась? –
докір маЛЮє з жаЛЮ.
І видих коЛЮчому ЛЮтому:
– В слові ЛЮБЛЮ – два ЛЮ.

«А МІЖ НАМИ НІЖНОСТІ – ПЕРШИЙ СНІГ...»

а між нами ніжності –
перший сніг

ще неходжені тропи слів
пестливих
наголошених голосних
голоси несміливі
а між нами намірів – до Різдва
і звертання в обгортках
шелепучих

нововигадані слова
перевірочно-неминучі
а між нами стільки вже – до весни
і трикрапок сліди в переметах
грудневих
пунктуально ідуть сніги
зняться сні
спільнокореневі

«У ПЕРЕДВЕСНЯНІЙ ЗАСТУДІ...»

У передвесняній застуді
зима ще тримає за горло.
І вітряно-вітряно в грудях,
і в кронах ще голо-голо.

Допікає хронічний лютий,
а все, що готова приймати,
помічні антидепресанти
з тюльпановим ароматом.

«ЯК КРАМНИЧКА СМАКОЛИКІВ...»

Як крамничка смаколиків,
ця дивовижна зима:

Карамелькові зорі,
зацукрована скибка вікна.

Як на білій тарелі
льодяники м'ятних калюж.

І сиропове світло стікає
з ліхтариків-груш.

Шоколадні потьйоки гілок
на глазури садів.

І хрусткі, наче вафельні,
кроки у принтах слідів.

У зефірних наметах
цукати-чекання весни.

А довкола – Різдво –
і солодкі повітряні сні.

«ДОЗИМУЙ ВЖЕ ЗІ МНОЮ ЦЮ НІЧ...»

Дозимуй вже зі мною цю ніч
та й іди.
Я вітрами притишу крики
твоєї ходи.
Я сліди твоїх зерен, що впали в холодну
ріллю,
у струмки відлюблю.
Вже на ранок хай станеться дивом
ніжна весна.
Пригорне хай тебе, хай повірить, що
тільки вона –
неповторна, єдина, початок з початків усіх,
а до неї – ніяких зим. Був тільки сніг.
Навіть ночі цієї останньої теж
не було.
Тільки в небо втиналося місячне
пружне стебло.
І на контурних картах прямо в незайманий
світ
проростав
первоцвіт.

//

**Допікає хронічний лютий,
а все, що готова приймати,
помічні антидепресанти
з тюльпановим ароматом.**

«ОТО Й УСІЄЇ ЗИМИ...»

Ото й усієї зими –
як пінки на капучіно –
на один сьорб.

Безешки високих снігів –
лиш солодка
згадка.

Вітер гострить
об голі дерева
голодний дзьоб,

у машини, що сніжки
попкорнить,
якась неполадка.

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

фото olhova.com

Заманулося піци! В піцерію? Ні, на кухню!

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!** Повірте, цей найпопулярніший у світі фастфуд у домашніх умовах вдасться не гіршим, ніж у багатьох закладах, що спеціалізуються на його випічці. Ну, звісно, не таким, як в Італії, бо ж, як не крути, там беруть секрети національної страви, яка до того ж захищена законом, але хіба ж втримаєш усе в таємниці, коли до процесу залучено чимало людей? Тож потроху тонкощі приготування цього смаколика виходять не лише за межі піцерій, а й ширяться далеко за межі Апеннінського півострова — батьківщини наїдку. Зростає й популярність самої піци, яка довгий час вважалася їжею бідняків, а нині стала вишуканою стравою і візитною карткою країни. А кухарі на догоду найрізноманітнішим смакам додають до неї всілякі делікатеси: артишоки, морепродукти, дорогий сир із пліснявою тощо. Зрештою, не обов'язково дотримуватись пропорцій і норм при поєднанні соусів і начинок — прислухайтеся до власних бажань та уподобань

Фото lifehacker.ru.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Класичний рецепт тіста для піци

Зазвичай основи-заготовки для цього фастфуду замішують з однакових інгредієнтів, хоч і беруть їх у різних пропорціях. На думку редакційних господинь, запропонований рецепт тіста — один із найкращих, тож на ньому й зупинилися. А далі подаємо складники та процес приготування лише начинок із використанням класичного тіста

Інгредієнти: 400 г борошна, 250 мл води, 20 г свіжих дріжджів, 2 ст. л. оливкової олії, 2 ч. л. цукру, 1 ч. л. солі.

Приготування. З такої кількості тіста вийде 2 великі піци діаметром 30–33 см. Дріжджі покрити у велику посудину, посипати цукром і залишити на 5 хвилин, щоб вони розпустились, потім перетерти їх ложкою. Влити теплу (приблизно 35 °С) воду із сіллю, перемішати, всипати приблизно 200 г просіяного борошна, вимішати ложкою. Далі додати оливкову олію, решту борошна і замісити м'яке еластич-

не тісто. Оскільки мука буває різна, то орієнтуватися слід не лише на її кількість у рецепті, але й на консистенцію тіста. Тому решту борошна додавайте поступово. Поверхню тіста змастити олією, посудину накрити чистим рушничком і поставити в тепле місце, щоб тісто підросло, через годину обім'яти його і можна готувати піцу.

Шматок тіста притрусити мукою, розкачати в паляничку завтовшки близько 3–5 мм (краще обійтися без качалки, розтягаючи тісто руками) і перенести її на злегка присипане борошном деко.

Цікаві факти

● В ІТАЛІЇ РЕЦЕПТ ПРИГОТУВАННЯ «ПРАВИЛЬНОЇ» ПІЦИ ЗАХИЩЕНИЙ ЗАКОНОМ ПРО АВТЕНТИЧНІ ПРОДУКТИ. ГОТУЮТЬ ЇЇ ОБОВ'ЯЗКОВО У ДРОВ'ЯНІЙ ПЕЧІ ЗА ТЕМПЕРАТУРИ 450 ГРАДУСІВ. ДІАМЕТР УЛЮБЛЕНОЇ СТРАВИ ЖИТЕЛІВ АПЕННІНСЬКОГО ПІВОСТРОВА НЕ ПОВИНЕН ПЕРЕВИЩУВАТИ 35 СМ, А ТОВЩИНА РАЗОМ ІЗ НАЧИНКОЮ — 2 СМ.

● У СВІТІ ЩОДНЯ ПРОДАЄТЬСЯ БЛИЗЬКО 500 МІЛЬЙОНІВ ПІЦ. ТІЛЬКИ БРАЗИЛЬЦІ ЗА ДОБУ З'ІДАЮТЬ ЇХ ПОНАД МІЛЬЙОН ШТУК. В ІТАЛІЇ ВИРОБЛЯЄТЬСЯ 2,5 МЛРД ПІЦ НА РІК.

● НАЙДОВША ВІДСТАНЬ, НА ЯКУ БУЛА ДОСТАВЛЕНА ПІЦА, — БІЛЬШЕ 11 ТИСЯЧ КМ, ІЗ КЕЙПТАУНА В СІДНЕЙ.

«МАРГАРИТА»

1889 року кухар Рафаель Еспозіто приготував цю піцу для Маргарити Савойської, дружини короля Італії Умберто I. Нині ж 40% італійців вважають цю страву символом своєї країни, зокрема через те, що її інгредієнти повторюють кольори італійського прапора: червоні помідори, біла моцарела та зелений базилік. Це найпростіший варіант традиційної піци і на 100% вегетаріанська страва

Інгредієнти: 4–5 помідорів, 3 ст. л. олії, 150–200 г моцарели, свіжий базилік.

Приготування. Змащуємо основу олією. Подрібнюємо ножем або блендером помідори до стану кашки (альтернативний варіант — нарізати тонкими пластинами) і викладаємо на па-

Фото pizarini.info.

ляничку. Моцарелу також подрібнюємо на тертці або розламуємо руками й рівномірно розподіляємо по поверхні. Додаємо частину листя базиліку і збризуємо оливковою олією. Нагріваємо

духовку до 180–200 градусів, тим часом наша «заготовка» встигне просочитися. Випікаємо 15–20 хвилин, подаємо гарячою, прикрасивши листочками базиліку.

«ЧОТИРИ СИРИ»

Цей різновид піци — один із найпопулярніших. Назва говорить сама за себе: тут справді поєднується чотири види сиру: дор-блю, що надає особливої пікантності страві, фонтіна, відомий своїм ароматом, моцарела з неймовірним вершковим смаком і класичний пармезан

Інгредієнти: по 200 г різних сирів, 4 ст. л. оливкової олії, 3 помідори, 1 ч. л. базиліку, 1 ч. л. орегано.

Приготування. Поки тісто піднімається, готуємо соус. 2 помідори обдайте окропом, очистіть від шкірки, наріжте дрібними кубиками, обсмажте на сковороді з олив-

ковою олією, додавши орегано та сіль за смаком. Третій помідор поріжте тонкими кружальцями. Моцарелу, фонтину і дор-блю наріжте на маленькі кубики, а пармезан натріть на дрібну тертку. Змастіть тісто заздалегідь приготованим соусом із м'якоті помідора і викладіть сир, нарізаний кубиками. Посипте все спеціями і розкладіть кружальця помідора. В розігріту до 200 градусів духовку поставте деко з піцою на 15 хвилин, потім посипте дрібно натертим пармезаном і запікайте ще 5 хвилин. Сир за бажанням можна замінити на будь-який інший, схожий за смаком, найголовніше — щоб один із чотирьох був сир із пліснявою.

Фото adriano.com.ua.

● Цікаві факти

● ІТАЛІЙСЬКІ ВЧЕНІ ВИЯВИЛИ, ЩО ЛЮБИТЕЛІ ПИЦИ ХВОРІЮТЬ НА РАК СТРАВХОДУ І ШЛУНКА ЗНАЧНО РІДШЕ, НІЖ СЕРЕДНЬОСТАТИСТИЧНІ ЛЮДИ, ЗАВДЯКИ ДІЇ ЛІКОПІНУ — СИЛЬНОГО АНТИОКСИДАНТУ, ЯКИЙ У ВЕЛИКІЙ КІЛЬКОСТІ МІСТИТЬСЯ В ТОМАТАХ.

● ПИЦА — УЛЮБЛЕНА ЇЖА ДІТЕЙ У ВІЦІ ВІД 3 ДО 11 РОКІВ, ЗАЗВИЧАЙ ВОНИ ОБИРАЮТЬ ПРОСТІ ВАРІАНТИ: ІЗ СИРОМ, ШИНКОЮ, КРЕВЕТКАМИ. ЖІНКИ ЧАСТІШЕ ЗА ЧОЛОВІКІВ ЗАМОВЛЯЮТЬ ПИЦУ З ОВОЧАМИ. ЯПОНЦІ ОБЕРУТЬ З КАЛЬМАРАМИ, МАЙОНЕЗОМ, БЕКОНОМ І КАРТОПЛЕЮ. ГУРМАНИ Ж МОЖУТЬ СКУШТУВАТИ ПИЦУ З УСТРИЦЯМИ, РАКАМИ, КУЛЬБАБАМИ, КАПУСТОЮ, БАКЛАЖАНАМИ, АРТИШОКАМИ ТОЩО.

● НАЙСТАРІШІЙ ПИЦЕРІЇ, ЩО РОЗТАШОВАНА В НЕАПОЛІ, — 275 ЛІТ, ПРОТЕ ВОНА ДОСІ ПРАЦЮЄ І РАДУЄ ВІДВІДУВАЧІВ КЛАСИЧНИМ НАЇДКОМ. ЗАГАЛОМ В ІТАЛІЇ НАЛІЧУЄТЬСЯ ПОНАД 40 ТИСЯЧ ПИЦЕРІЙ, БЛИЗЬКО 800 ІЗ НИХ — У НЕАПОЛІ.

● НАЙШВИДСЬКИЙ ПИЦАЙОЛО МОЖЕ ЗРОБИТИ 14 ПИЦ ЗА 2 ХВИЛИНИ 35 СЕКУНД. З'ІДАЄТЬСЯ ПИЦА ТРОХИ ПОВІЛЬНІШЕ: РЕКОРДСМЕН У ЦЬОМУ «ВИДІ СПОРТУ» МОЖЕ ПОДУЖАТИ 45 ШМАТКІВ ЗА 10 ХВИЛИН.

«КАЛЬЦОНЕ»

Її не даремно називають «італійським пиріжком». На відміну від традиційної піци ця має закриту форму, тож зберігає всю соковитість начинки. А ще її можна взяти із собою на пікнік або замість бутерброда на роботу

Інгредієнти: для тіста — 10 г дріжджів, 1 скл. теплої води, 1 ст. л. цукру, 2 ст. л. олії, 1 ч. л. солі, 450 г борошна; для начинки — 1 куряче філе, 100 г копченої ковбаси, 100 г твердого сиру, 1 цибулина, 2 помідори.

Приготування. Дріжджі і цукор залити теплою водою, почекати, поки на поверхні з'явиться «шапочка». Додати в дріжджову суміш олію, сіль і борошно. Замісити м'яке тісто. Покласти в миску, накрити серветкою і залишити в теплому місці на 30–40 хвилин. Тим часом сир порізати скибочками, ковбасу й помідори — кру-

Фото pyszny-przepis.pl.

жальцями, цибулю — півкільцями, курятину — довільними шматочками.

Тісто розділити на чотири частини, якомога тонше розкочати кожну з них, на одну половину круга викласти начинку, закрити її другою половиною, як вареник,

защипнути краї, проткнути зверху кілька дірочок, покласти на деко і залишити в теплому місці хвилин на 20. Коли підрухається, поставити в розігріту духовку і запекти до рум'яної скоринки. Готову піцу накрити рушником, дати постояти хвилин 5–10 і подавати на стіл.

Цікаві факти

• В ІТАЛІЇ МОЖНА КУПИТИ ПАРФУМИ ТА КОСМЕТИЧНІ ЗАСОБИ ІЗ ЗАПАХОМ ПІЦИ. В ЇХНІЙ ОСНОВІ — НАТУРАЛЬНІ ІНГРЕДІЄНТИ: ОЛІЇ ОРЕГАНО І БАЗИЛІКУ, А ТАКОЖ ТОМАТНИЙ ЕКСТРАКТ.

АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

- :) :)
- Я вчора несподівано спалила 800 кілокалорій.
- Так-так, з цього моменту розповідай більш детально, будь ласка. Я й собі запишу.
- Просто забула піцу в духовці.
- :) :)
- Офіціант запитує блондинку:
- Вам піцу на 4 частини порізати чи на 8?
- На 4, я багато не їм.
- :) :)
- Піцу зазвичай роблять із того, що знайдеться в холодильнику. Заглянув у свій — пляшка коньяку і лимон. Щось насторожує мене ця піца...

«РОМАНА»

Назва цієї піци містить географічну прив'язку до Рима. До речі, всюди поза столицею Італії її називають «піца Романа», а в самому Римі — «піца Наполітано»

Інгредієнти: 7 ст. л. томатного соусу, 2 великі кульки моцарели, 10 філе анчоусів, 1 ч. л. оливкової олії, рукола.

Приготування. Духовку розігріти до 200 градусів. Тісто тонко розкочати, викласти на деко, посипане тонким шаром борошна. Змастити поверхню основи томатним соусом, залишаючи чистим край тіста. Рівномірно розподілити розрізані навпіл по довжині філе анчоусів, розкласти подрібнену моцарелу та скропити піцу оливковою олією. Випікати 8–10 хвилин. На готову піцу викласти зверху листя руколи і подавати гарячою.

Фото papadipasta.com.ua.

«КАПРІЧОЗА»

Її назва передає «примхливість» у поєднанні компонентів. Як це нерідко буває з багатьма стравами, її склад пристосовували до особливостей регіону. Наприклад, у Сицилії готують «Капрічозу» з вареним яйцем та мідіями, чорні маслини замінюють зеленими оливками, на півночі Італії — з додаванням ковбаси

Інгредієнти: 250 г томатного соусу, 8–10 маслин без кісточок, артишоки, 100 г шинки, 80 г моцарели, мариновані гриби.

Фото vulkan.in.ua.

Приготування. Розкачуємо тісто дуже тонко, змащуємо томатним соусом (небагато, щоб інгредієнти не «плавали» на основі). Викладаємо нарізані тонкими скибочками помідори, шин-

ку, дрібно покрані гриби, шматочки артишоків і маслин. Зверху — моцарелу, порізану кубиками. Розігріваємо духовку до температури 200 градусів і випікаємо піцу 20 хвилин.

«ПЕПЕРОНІ»

Ця піца дуже популярна і в Європі, і в Америці. Вона отримала свою назву від основного інгредієнта — сальмі пепероні, що має гострий смак, а при запіканні вкривається хрусткою жирною скоринкою і надає страві чудового аромату

Інгредієнти: 150 г пепероні, 150 г моцарели, 1 ст. л. оливкової олії, 3 ст. л. томатного соусу.

Приготування. Пепероні нарізаємо тонкими кружальцями, моцарелу — шматочками довільної товщини. Тісто і качалку посипаємо борошном і розкачуємо паля-

Фото burgermeister.com.

нички завтовшки 5–7 міліметрів. Деко змащуємо олією й акуратно переносимо на нього основу піци, на яку кладемо шар соусу, шматочки сиру, а зверху — кружальця пе-

пероні. У розігрітій до 200–220 градусів духовці випікаємо 20 хвилин. Перед подачею дайте піці кілька хвилин охолонути за кімнатної температури.

«МАРИНАРА»

Професійні піцайоли вважають цю смакоту одним із унікальних кулінарних шедеврів завдяки поєднанню ніжного тіста, ароматної оливкової олії, освіжаючих томатів, пікантного часнику, а також запашних трав і прянощів

Інгредієнти: 250 г помідорів, 0,5 ч. л. сушеного базиліку, 3 ст. л. оливкової олії, 3 зубчики часнику, сіль, орегано, чебрець та цукор — за смаком.

Приготування. Помідори миємо, робимо на кожному хрестоподібний надріз, у глибокій мисці заливаємо окропом і витримуємо 1–2 хвилини. Потім шумівкою перекладаємо томати в посудину з крижаною водою, охолоджуємо, знімаємо з них шкірку, ріжемо дрібними кубиками. Тушуємо з 1 ст. л. оливкової олії, помішуючи, до ви-

Фото youtube.com.

парування вологи. Далі протираємо через сито, до пюре додаємо столову ложку оливкової олії, за смаком — сіль, цукор, чебрець. Зубчики часнику нарізаємо тонкими пластинками. Розігріваємо духовку до 220 градусів. Тісто викладаємо на стільницю, посипану борошном, і розкачуємо до потрібного діаметра. Форму змащуємо олією, акуратно переносимо на неї

основу для піци й розрівнюємо по всій площині, роблячи бортики по краю. Далі викладаємо томатне пюре, подрібнений часник, посипаємо сушеним орегано та базиліком і випікаємо 20 хвилин. Даємо страві злегка охолонути, розрізаємо на порції. Піца подається теплою, можна доповнити її салатом зі свіжих овочів або смаженою яловичиною.

Гороскоп кохання на березень

Love

● **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?** Перший місяць весни зігріє не лише вас, а й ваше серце. Якщо ж небесні світила не обіцяють прихильності, змініть щось у собі. Ще є час

ОВЕН
(21 БЕРЕЗНЯ — 20 КВІТНЯ)

Овен здатний досягти успіху в особистому житті, якщо буде ініціативним та наполегливим. Прийшла пора діяти — брати ситуацію під особистий контроль. Такий підхід дасть можливість не тільки зміцнити наявні стосунки, але й знайти вільним Овнам справжню любов на все життя.

Прояв щирих почуттів — це ключ до гармонії, зміцнення союзу. Не виключено, що через кохання доведеться пожертвувати важливими речами: своїми звичками, місцем роботи чи проживання тощо.

РАК
(22 ЧЕРВНЯ — 22 ЛИПНЯ)

Раків очікує неоднозначний місяць, він сподобається тим, хто у вільному польоті і не має постійного партнера по життю. Харизма і вміння домогтися свого будуть першими друзями в амурних справах у березні. Вільним від стосунків Ракам варто просто довіритися почуттям, і вони вас не підведуть.

У тривалих стосунках може назріти перелом. Тому сімейним представникам цього знака, щоб уникнути побутових конфліктів, варто запланувати відпустку і поїздку спільно з другою половинкою.

ТЕЛЕЦЬ
(21 КВІТНЯ — 20 ТРАВНЯ)

Самотні представники цього знака перейдуть до нового етапу стосунків. Можливо, це і не любов, але справді добре і тепле почуття.

Сімейні Тельці зможуть досягти ідилії у своїх стосунках. Легко уникатимуть незручних розмов, давніх конфліктів і сварок. Уміння виходити сухим із води буде вражати і другу половинку, але не варто користуватися добротою близької людини. Краще подумайте, чим її можна здивувати і порадувати.

ЛЕВ
(23 ЛИПНЯ — 23 СЕРПНЯ)

У березні Лева очікують два короткі, але дуже бурхливі романи і відновлення старого знайомства. Досить імовірно, що найближчим часом у його житті з'явиться людина з минулого, й у душі сколихнуть старі почуття.

В останніх числах місяця Лева очікує подарунок від Бика, відомого своєю прихильністю до сімейних цінностей. Це зустріч із людиною, яка могла б стати ідеальною половинкою для цього самозакоханого знака. Якщо Лев проігнорує цей подарунок долі, наступного варто чекати тільки в 2023 році. І, швидше за все, тоді зірки не будуть такими прихильними.

БЛИЗНЮКИ
(21 ТРАВНЯ — 21 ЧЕРВНЯ)

Самотні Близнюки мають усі шанси зустріти надійного супутника життя. Хтось навіть наважиться на пропозицію руки і серця. Одружені зможуть віднайти гармонію у стосунках, у їхніх домівках запанує комфорт і взаєморозуміння.

Березень обіцяє роман із впливовою людиною. Такі стосунки позначаться на вашому статусі і кар'єрі. Наприкінці місяця варто взятися за великий проект, у цей момент може круто змінитися доля. Не виключено, що нові стосунки швидко перейдуть у дружні.

ДІВА
(24 СЕРПНЯ — 23 ВЕРЕСНЯ)

Для самотніх Дів березень — період, коли вийде побудувати міцні стосунки. Однак слід уважно поставитися до вибору партнера, щоб не розчаруватися. Варто уникати романів на роботі. Дуже важлива наявність особистого часу і гармонії із собою. Як тільки Діва полюбить себе — знайдеться людина, яка полюбить її.

У домі сімейних представників цього знака пануватиме атмосфера тепла, турботи, спокою, проте міцність стосунків буде залежати тільки від Дів, адже у березні можливий роман на стороні.

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

Фото ubr.ua

ТЕРЕЗИ
(24 ВЕРЕСНЯ — 23 ЖОВТНЯ)

Для самотніх Терезів зірки обіцяють цікаві знайомства, доленосні зустрічі. Але не можна втрачати пильності — легко натрапити на шахраїв, які шукають наживи. У будь-якому разі розвиток романтичних стосунків має бути поступовим, не варто поспішати.

Для сімейних Терезів місяць буде більш вдалим. Вийде провести багато щасливих хвилин разом. Можливе загострення пристрастей. Здаватиметься, що партнер зраджує або ось-ось зробить цю фатальну помилку. Швидше за все, це будуть просто необґрунтовані ревності.

КОЗЕРІГ
(22 ГРУДНЯ — 20 СІЧНЯ)

Козерогів чекають нові приємні знайомства, цікаві зустрічі. Симпатія може швидко перерости у щось більш серйозне. Якщо хочете побудувати міцні стосунки — не квапте подій, насолоджуйтеся спілкуванням з об'єктом симпатії.

Сімейним Козерогам рекомендується стримувати себе, щоб не зрадити партнера. Аби зберегти стосунки, зосередьтеся на тому, яким чином ви можете їх гармонізувати.

СКОРПІОН
(24 ЖОВТНЯ — 22 ЛИСТОПАДА)

Усе стане більш заплутаним. Є ймовірність опинитися в центрі любовного трикутника. Попереду багато сварок і суперечок. Але з будь-якої неприємної ситуації є вихід, і ви зможете гідно з неї вийти, нехай і не без втрат. Це послужить для засвоєння важливого уроку.

Якщо думаєте про шлюб, то зараз не варто поспішати. Проведіть цей час із другою половинкою, намагайтеся більше дізнатися одне про одного.

ВОДОЛІЙ
(21 СІЧНЯ — 20 ЛЮТОГО)

В особистих стосунках усе буде йти за планом, однак постарайтеся не зациклюватися на матеріальному боці, це зараз не важливо. Краще подумайте про почуття, і не тільки про свої.

Щирістю або пристрастю зможете домогтися значно більшого. Вітаються будь-які авантюри з друзями, особливо для Водоліїв, котрі поки що самотні. У вас є шанси змінити ситуацію на свою користь.

СТРІЛЕЦЬ
(23 ЛИСТОПАДА — 21 ГРУДНЯ)

Самотнім Стрільцям необхідно зрозуміти, чому поруч немає гідного кавалера або дами. Придивіться до старих знайомих — можливо, серед них виявиться той, хто стане вашим вірним партнером.

Тим, хто вже перебуває у стосунках, слід переходити до наступного кроку, наприклад знайомства з батьками. Що стосується сімейних Стрільців, то вони нарешті знайдуть золоту середину між романтикою і побутом.

РИБИ
(21 ЛЮТОГО — 20 БЕРЕЗНЯ)

Рибам, які перебувають у пошуку, не можна нерозважливо «кидатися» на всіх претендентів, така поведінка призведе не тільки до повного провалу в починаннях, а й до тимчасового затишшя. Березень — не найкращий час для демонстрації своїх стосунків у соціальних мережах.

Сімейним Рибам нарешті вдасться вирішити всі проблеми, що накопичилися. Астрологи гарантують подружжю деякої розмаїтості в стосунках та нові емоції.

За матеріалами year.pp.ua, lite.rbc.ua, astrorok.ru.

● РОЗУМОВА АТАКА

Склав пан Андрій.

	Місто в Туреччині					Одиниця виміру плоского кута	Горбатий заєць
		Бог вітру в давньосхідних міфолог.	Вид багаторічної цибулі	Українс. акторка ... Руснак			
			Бальна танцівниця Єлизавета ...	Прекрасна половина людства			Канадська актриса Кейсі ...
Громадське об'єднання	Окремий сеанс лікування	Частина сюжету аніме чи манги					
			Дотепна витівка, смішна ситуація			Однорічна трав'яниста рослина	Птах родини яструбових
Сірий тюлень	Жорсткий юдейський цар			Напад, нашествия			
			Твердокрила комаха		Тривалість життя людини	Супутник Юпітера	
Італійськ. митець Леонардо ... Вінчі		Ім'я	Індійськ. титул правлячої особи	Українс. поет Максим ...	Грошова одиниця Нігерії		
Частина трикутника					Француз. художник ... Ренуар	Необгрунтоване зростання ціни	
	Товстий цвях із зігнутих кілцем	Овочева рослина	Єдиний в своєму роді предмет	Кібернетична людина			
Чоловік Сарри				Тропічна рослина			
		Велика група людей		Острів на річці Дністер ...-Янь	Річка в Західній Європі	Штат в США	
Замкова гора у м. Кременець	Держава-місто в Європі	Автор драми «Лиме-рівна»					
Українс. актор Євген ...			Кліматичний курорт у Франції			Частина вогню	
		Накладні шкіряні халяви		Назва погонича оленів, собак		Військовий округ	
Річка на північному Кавказі			Королева в царстві ляльок	Сила, витривалість			
	Сполучені штати Америки	Тканина, якою зашивають дірку				Тропічний фрукт	Тейлор ...
	Святе ...	Японські пірнальники за водоростями, молюсками, перлами			Розчинник фарб	Українс. дизайнер одягу ... Тан	

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
 Місячник
 «Так ніхто не кохав історії для душі»
 www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
 Головний редактор і відповідальний за випуск
 ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
 Зареєстрована 22 липня 2020 року.
 Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
 ТЗОВ «Газета «Волинь»
 Адреса редакції і видавця:
 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com,
 reklama.volyn@gmail.com
 Телефонуйте: у приймально - (0332) 72-38-94,
 з питань реклами - (0332)77-07-70,
 приватних оголошень - (0332)72-39-32,
 розповсюдження - (0332)72-38-94.
 ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA20303440000026008055520122
 КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 36 сторінок формату А-4
 Передплатні індекси: 86771, 60305, 60392,
 86772, 60779
 Реєстраційний номер
 Серія ЛВ №571-304Р
 Віддруковано: ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»,
 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14,
 тел. (044) 581-68-15.
 Тираж згідно із замовленням.
 Замовлення № 82546

Усі фото pinterest.com.

Валентинка «Плюшеве серце»

● **МАЙСТЕР-КЛАС** У День закоханих зазвичай дарують листівки чи презенти у вигляді сердечка. Проте не обов'язково це має бути щось куповане, фабричне. Якщо проявити трохи фантазії, саморобка вийде кращою, оригінальнішою, цікавішою, бо виготовлена зумисне для конкретного адресата і з любов'ю. Саме таким подарунком може стати романтичний фотоальбом, у якому зафіксовані важливі для вас миттєвості

Для його створення знадобиться щільний картон, синтепон, тканина для обкладинки (фліс, плюш, негрубе штучне хутро тощо), клей «Момент-гель», біла фарба (акрил або гуаш), кільця для скрап-альбому, різне оздоблення (мереживо, стрічки, квіти, намистини), ножиці, олівець, дірокол, шило.

Отож до справи! Перш за все з картону вирізаємо 4 однакові сердечка (або більше — залежно від бажаної кількості сторінок альбому). Два з них (обкладинки) відкладаємо, решту (сторінки) профарбовуємо по краях акриловою фарбою чи гуашшю.

Діроколом пробиваємо на всіх аркушах отвір. За тим же шаблоном вирізаємо сердечка із синтепону і клеїмо їх на картонні, причому слід звернути увагу, щоб отвори від дірокола були з різних сторін.

Далі вирізаємо з тканини сердечка такої ж форми, але з припусками 2–2,5 см. Кладемо їх виворо-

том до себе, зверху розташовуємо заготовку (синтепоном донизу), загинаємо краї і приклеюємо, підтягаючи матерію, щоб вона щільно облягала картон. Коли клей схопиться, для надійності стягаємо тканину нитками.

Прикрашаємо обкладинку майбутнього альбому на свій смак, ви-

користовуючи мереживо, намистини, квіти, зелень, банти.

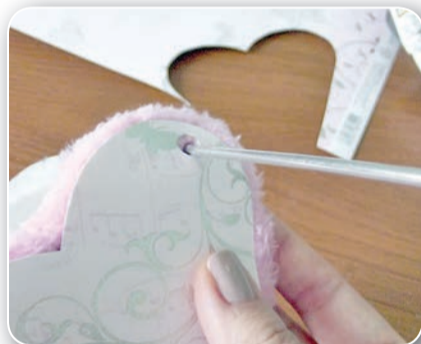
Зі звороту приклеюємо зав'язки (з різних боків!!!), далі замасковуємо ямки, що утворилися на звороті, фіксуючи в них потрібної форми картонні вставки.

З красивого декоративного паперу вирізаємо сердечко трохи меншого розміру, пробиваємо в ньому дірочку, що збігається з отвором у картоні, і при-

леємо на звороті обкладинки, для надійності фіксуємо біндерами чи прищіпками, поки висохне.

Розігриваємо над полум'ям шило і, намацавши дірку в картоні, там же проплавляємо її і в тканині та синтепоні.

Прикрасивши всі альбомні сторінки та вклеївши світлини, збираємо аркуші на кільце і зав'язуємо стрічку красивим бантиком.

Такий подарунок допоможе вам пригадати спільні щасливі моменти!

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Народивши сина, співачка Граймс (Клер Буше) почала пити молоко, якого не вживала 20 років.

Чи запропонує руку і серце матері своєї шостої дитини Ілон Маск?

«Якщо я не закоханий і самотній – не можу бути щасливим», – говорить найбагатша людина у світі

● **СВІТОВЕ ІМ'Я** Ілона Маска називають генієм сучасності, мрійником, який створює майбутнє уже сьогодні. Засновник компанії Tesla і головний інженер унікальної космічної програми SpaceX є найбагатшою людиною на планеті. За даними Bloomberg, його статки — 209 мільярдів доларів. Щоб змінити світ на краще, він працює 85–100 годин на тиждень. Тому, хоч Маск був тричі одружений і має шістьох дітей, проблем у його особистому житті завжди було набагато більше, ніж недоробок у Tesla

Закінчення на с. 17–19

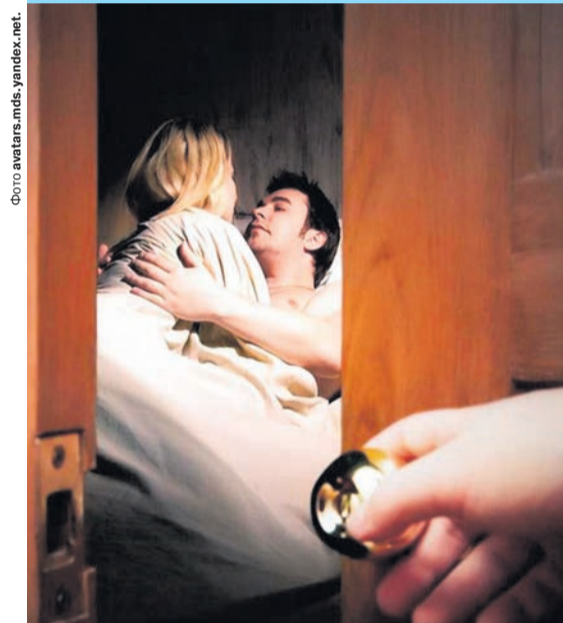
volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

Ще більше історій кохання на сайті volyn.com.ua

Гуляща

● **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** Ото галасу на все село! Старий Ілько, ухопивши перше, що під руку попало, біг до невістчиної хати. Щойно сусід телефонував: «Доки ваш син на заробітках спину гне, його жінка з іншим тішиться». Галина, знаючи Ілкову вдачу, бігла позаду і репетувала: «Ой, що то має бути!»

Вигнав Ілько невістку, навіть речей не віддав.

Анна КОРОЛЬОВА

Переказували, що «вилітали» голубки через вікна і двері, в чому мати на світ привела. Вигнав Ілько невістку, навіть речей не віддав. Замкнув

«Вилітали» голубки через вікна і двері, в чому мати на світ привела.

хату на здоровенного замка, онука забрав і, не звертаючи уваги на голосіння жінки і невістки, спокійнісінько рушив додому.

Тамара, невістка Ілкова, знявши сяку-таку одяжину, яку щойно випрала, низько опустивши голову, попрямувала через поле до рідного села. Там у неї мати жила.

Закінчення на с. 24